

»SAVINJSKI OBČAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec. Uredniški odbor: Franci Žagar (glavni urednik), Danica Dolinšek, Marjan Drobne, Margit Juteršek, Janko Kos, Cveta Mikuz, Darko Naraglav, Dani Pfeifer, Dora Radišek, Inge Sovinc, Marjan Turčnik, Forto Turk.

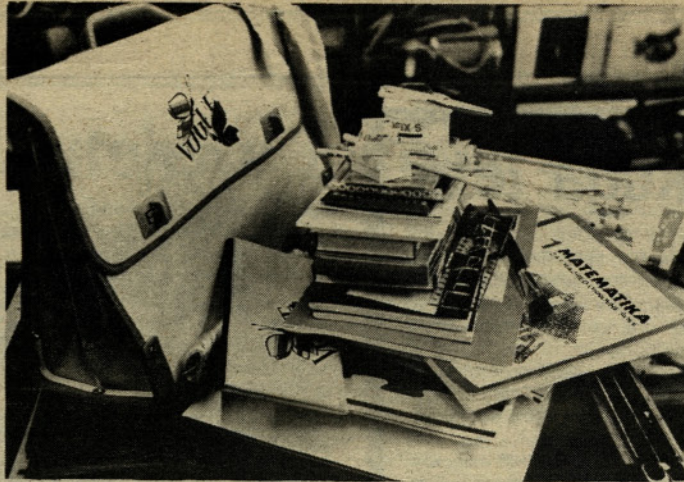
Odgovorni urednik: Janez Kroflič

Vodja dopisništva in tajnica: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar

Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1, telefon: 711-433, 711-451

Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP VEČER Maribor
Naklada: 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je Savinjski občan oproščen temeljnega davka na promet proizvodov.

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1989

1119890767,8

COBISS

Leto XII
Številka VIII
Avgust 1989

SAVINJSKI OBČAN

Nelikvidnost vse bolj ogroža gospodarstvo

Polletni kazalci gospodarjenja ne odražajo realnega stanja

»Poslovne rezultate, ki jih je izkazalo gospodarstvo ob polletju, je potrebno obravnavati z veliko mero previdnosti, saj so v poprečju izkazani previsoko. Obračunski sistem je namreč dopustil izkazovanje večjega dohodka. V razmerah visoke nominalne rasti vseh kategorij poslovnega rezultata lahko dobijo podjetja realno sliko le, če posamezne kazalce primerjajo s sorodnimi organizacijami, gibanjem inflacije ali povprečjem svoje dejavnosti,« je zapisano v zaključku informacije komiteja za družbeno planiranje.

Komite in izvršni svet sta ocenila, da posamezni kazalci gospodarjenja ne odražajo dejanskega stanja, ki je seveda precej slabše. Tudi tokrat obračunski sistem daje možnost prilagajanja rezultatov, podatki pa niso primerljivi z lanskeletnimi. Amortizacija se namreč ne revalorizira več, zato je temu ustrezno večji dobiček, kar velja za večino revalorizacijskih učinkov. Osnovna sredstva in trajni viri financiranja se revalorizirajo glede na rast maloprodajnih cen; pri zalozah, terjatvah in obveznostih pa stopnjo določajo podjetja sama. Sicer pa je največ dohodka ustvarila industrija 75,8 %, trgovina 10,8 %, kmetijstvo pa 3,9 %. Višji dobiček na delavca od povprečja gospodarstva je izkazalo le 18 podjetij. In-

dustrijska proizvodnja se je povečala za deset odstotkov, v Sloveniji pa za štiri. Izvoz se je povečal za devet odstotkov in predstavlja deset odstotkov celotnega prihodka. Z izgubo sta poslovali DEM Podlog in Komunala Žalec.

Kar 90 odstotkov akumulacije je ustvarila industrija, Tovarna nogavic Polzela in Juteks pa sta dosegli kar polovico. To so le nekateri kazalci, ki pa ne odražajo realnega stanja, saj se večina ubada z nelikvidnostjo, med njimi pa je v najtežji situaciji SIP. Tej in ostalim delovnim organizacijam, ki so v največjih težavah, bo izvršni svet namenil posebno skrb in pomoč.

Kakršen kmet, takšna kmetija

Savinjska dolina postaja kot dolina zelenega zlata vse bolj pravljica, ki jo bomo lahko pripovedovali mlajšim. Tega dejstva se ne zavedamo ali pa se ga nečemo. Kmetje zatrjujejo, da so uničeni in če ne morejo več poravnati obveznosti za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, potem bo to tudi držalo. In če je kmet postal reven, potem je jasno, da je revna tudi družba. Njihovo zadnje

Kaj pa prometni davki za državne budžete, pa razne zbornice in združenja, da stroškov poslovanja v gospodarstvu samem sploh ne omenjamo. To pa je še vedno tabu tema in sršenje gnezdo, pa nihče noče drezati vanj. Že dolgo pa je jasno, da se razmere v gospodarstvu ne bodo izboljšale, če ne bomo dregnili tudi v to gnezdo.

Star kmečki rek — kakršen gospodar, takšna kmetija še kako velja tudi danes. Kadrovska politika smo zavili v šopek, ki uvene, še predno odsluži svojemu namenu in namesto da bi zamenjali rože, menjamo ovitek. Sveže rože, v življenju pa kadri, so pogoj za osvežitev in napredek. Če si sami ne bomo pomagali, prevečkrat smo mislili, da nam bo kdo drug, potem tudi jeseni in v prihodnje kljub obljubam zvezne vlade ne kaže nič dobro. To potrjuje tudi ugotovitev, da je najtežji problem našega gospodarstva v občini likvidnost ali preprosto lastna sredstva, pa sposobni kadri, ki jim je nova zakonodaja dala več pooblastil in seveda tudi obveznosti. Zavest in odnos do dela pa moramo spremeniti sami.

Komentiramo

upanje so napovedani ukrepi ZLS; precejšnja bojazen, podkrepjena z izkušnjami v preteklosti, pa tudi ni odveč.

Polletni kazalci gospodarjenja, tako ugotavlja tudi izvršni svet, so ugodni. Takšna ugotovitev pa je nična, če ima predznak nerealnosti. In takšne ugotovitve spremljamo že nekaj let. Še najbolj realna ugotovitev je, da je gospodarstvo osiromašeno, po njihovem mnenju pa preobremenjeno z družbenimi obveznostmi. Pa so te obveznosti samo prispevki za šolstvo, zdravstvo, otroško varstvo, kulturo? Največkrat s prstom kažemo prav nanje.

jk

MILAN KNEŽEVIČ MED HMELJARJI. Obiranje hmelja se je v dolini začelo 21. avgusta, nekateri pa so pričeli tudi že dan prej. Po napovedih pred mesecem so strokovnjaki zatrjevali, da bo letošnja letina kar precej slabša kot lanska. No, hmelj se je zadnjih petnajst dni pred obiranjem precej popravil in letina bo približno takšna kot lani, ko smo pridelali 3670 ton kvalitetnega hmelja. Letos so imeli tisti, ki skrbijo za zaščito, kar precej težav, saj so morali zaradi muhastega vremena večkrat škropiti pa tudi zaščitna sredstva niso bila najboljša. Kakorkoli že, desetega septembra bomo že dokaj točno vedeli, kakšna je bila letošnja letina. O tem pa bomo, spoštovani bralci, poročali v naslednji številki. Na posnetku vidimo sekretarja za kmetijstvo, prehrano in gozdarstvo SRS Milana Kneževiča z delavci Hmezada in Merxa pri ogledu hmeljskih nasadov. Ogledali so si tudi žetev pšenice.

STONE TAVČAR

Andraž

Družine bodo pele 10. septembra

Kar dvajset vokalnih skupin se bo zbralo na priljubljeni prireditvi Družine pojo v Andražu. Tako se bo predstavilo več kot sto pevcev, ki bodo tudi tokrat gotovo privabili številne ljubitelje narodne pesmi. Organizatorji, Prosvetno društvo Andraž, so povabili skupine iz Koroške v Avstriji in vse Slovenije, seveda pa ne bodo manjkali tudi domačini. Na prireditvi pa so vabljeni tudi tisti, ki se za nastop v Andražu še niso odločili. Tudi tokrat bodo nastop družin posneli za RTV Ljubljana, organizatorji pa pričakujejo tudi vrsto zanimivih gostov. Čeprav si prireditve šele utira mesto v slovenskem prostoru pa postaja vse bolj zanimiva in privlačna. Torej ljubitelji domače in narodne pesmi vabljeni v Andraž 10. septembra ob 14.30. Prireditve bo na športnem igrišču, v primeru slabega vremena pa v dvorani Zadruga doma.

Preden se oglasi šolski zvonec

Imate že vse potrebno, da bo 1. septembra vaš nadobudnež ves nabit z energijo in z vsemi šolskimi potrebščinami v torbici sedel v klopi in uspešno začel novo šolsko leto? Če za to še niste poskrbeli, potem je te dni zadnji čas, da se z debelo denarnico in dobriimi živici odpravite v knjigarno. Verjetno pa ste se mnogi že vključili v akcijo prodaje delovnih zvezkov, zvezkov in knjig, ki jo je organizirala Mladinska knjiga v sodelovanju z Državno založbo. Če ste se ravnali po nasvetu modrega Janeza, ki pravi »Vse za šolo kupi danes«, potem ima vaš šolar vse potrebščine verjetno že pripravljene. Kot je povedala Štefka Audič, vodja Mladinske knjige v Žalcu, so imeli do 30. junija prodajo knjig, delovnih zvezkov in zvezkov s 25 %-nim popustom pri takojšnjem plačilu, potrošnikom pa so ponudili tudi možnost nakupa s tremi čeki. Vendar pa so se za slednjo varianto ljudje manj odločali, saj so raje plačali v enkratnem znesku. Ker pa so nekateri delovni zvezki trenutno še v tisku, bodo kupci manjkajoče dobili v avgustu, ko naj bi bili že vsi zbrani na knjigarnskih policah. Prodajalci v žalski Mladinski knjigi obljubljajo, da bodo nakupovalno mrzlico pričakali dobro pripravljene. V času največje gneče bodo delali vsi zaposleni, dobili pa bodo še dodatno delovno silo. Tako verjetno ne boste imeli razloga za nezadovoljstvo, seveda pa je sam potek in uspeh prodaje odvisen tudi od tega, koliko delovnih zvezkov bo v tem času že na tržišču. Pohvaliti pa je treba učitelje OŠ Griže, ki so nabavo potrebščin vzeli popolnoma v svoje roke. Za vse svoje učence so že v juniju naročili zvezke in delovne zvezke, svinčnike, risalne bloke ... tako da starši prispevajo samo denar, za drugo pa jim ni treba skrbeti. Vsekakor je zanje to velika pridobitev, učitelji pa so s pripravo in razdeljevanjem paketov dodatno obremenjeni. Za podobno akcijo kot v MK so se odločili tudi v Nami, kjer pa ne prodajajo knjig in delovnih zvezkov. Tudi tu je bil odziv potrošnikov veliko večji od pričakovanega in bodo, kot je povedala Matekova, ob ugodnih pogojih tudi naslednje leto organizirali tovrstno prodajo.

Čeprav je nakup šolskih potrebščin za starše zelo velika finančna obremenitev, pa se vsi trudijo, da bi imel njihov šolar lepe zvezke, kvalitetno torbico in tople copate, saj bo le tako še z večjim veseljem in zanosom jutraj vstajal in se opoldne z novim znanjem, še večjo voljo do učenja vračal domov.

Petra Dežnikar
Foto: L. Korber

Varno na poti v šolo

Ob pričetku šolskega leta poteka vsako leto preventivna akcija, da zaščiti prvošolčke tako, da se že po nekaj dneh privadijo ravnanja v prometu. Tako bo potekala akcija tudi letos v vseh krajevnih skupnostih, kjer so osnovne šole. V akcijo bodo pod pokroviteljstvom sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Žalec vključene šole, vzgojno-varstveni zavodi, vzgojnoizobraževalna organizacija, komisija v krajevni skupnosti, Društvo prijateljev mladine, prometna Milica,

postaja Milice Žalec in oddelek Vransko ter ZŠAM Žalec.

Akcija bo potekala od 1. do 8. septembra, in sicer od 7. do 9.30 ter od 12. do 14. ure. Promet bodo usmerjali člani narodne zaščite in pionirji prometniki.

Vozniki motornih vozil bodite torej v tem času pazljivejši, pa tudi sicer se zavedajte odgovornosti skozi vse leto do naših najmlajših udeležencev v prometu.

J. Km

Tabor ljudske fronte

Medobčinska sveta SZDL Celje in Trbovlje bosta tudi letos pripravila množično srečanje ljudi z obeh strani Mrzlice, znano pod imenom TABOR LJUDSKE FRONTE. Srečanje bo 17. septembra 1989 ob 11. uri na prostoru pred Poldetovo kočjo na Mrzlici. Letos so priredili koncept zastavili malce drugače in želijo dogajanje popestriti s prikazom

aktivnosti različnih društev in organizacij iz obeh strani Mrzlice. Predvsem pa želijo, da bi bilo to še bolj srečanje prijateljev in manj spolitizirana manifestacija.

Zato vabimo vse, da pridete na Mrzlico in na srečanju pokažete svoje znanje ter spretnosti in sposobnosti. Sami ali v skupini s prijatelji.

Program taborskih kulturnih dni v Žalcu od 15. do 23. sept. 1989

petek, 15. sept., ob 18. uri	Savinov razstavi salon Žalec ODPRTE RAZSTAVE ak. sl. BOGDANA BORČIČA
sobota, 16. sept., ob 10. uri	Osnovna šola Peter Sprajc — Jur Žalec ODPRTE 4. BIENALA PIONIRŠKE GRAFIKE
nedelja, 17. sept., ob 11. uri	Mrzlica TABOR LJUDSKE FRONTE
ponedeljek, 18. sept. ob 9. uri ob 17. uri	Kino Žalec MLADINSKI FILM DOM II. slov. tabora Žalec ZGODBA O FERDINANDU — lutkovno gledališče Ljubljana
torek, 19. sept., ob 20. uri	Kino Žalec FILMSKO GLEDALIŠČE
sreda, 20. sept., ob 20. uri	Dom II. slov. tabora Žalec ZNAM GLEDALSKI OBRAZ
četrtek, 21. sept., ob 20. uri	Dom II. slov. tabora Žalec KONCERT
petek, 22. sept., ob 19. uri	Občinska matična knjižnica Žalec PREDSTAVLJAMO VAM MILOŠA MIKELNA
sobota, 23. sept., ob 20. uri	Dom II. slov. tabora Žalec DESETI BRAT — PREMIERA Gledališča Žarek

Skozi Trojane tretji pas

Potem ko so delegati iz žalske občine v republiški skupščini zahvalili odgovor na vprašanje, kdaj se bo začel reševati prometni zamašek skozi Trojane, se je vendarle začelo premikati. Še letos naj bi namreč pričeli s pripravljalnimi deli za izgradnjo tretjega pasu. Izgradnja avtoceste je sicer v dolgoročnem planu, zaradi stroškov, ocenjenih na 380 milijonov dolarjev, pa še precej odmaknjena.

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

Poslovalnica Žalec

POJDI TE Z NAMI:

- Večni RIM
- Dunaj — CATS 15. 9.
- EGIPT — Dežela faraonov, 5 dni

- KÖLN — ANUGA
- JAGDMUSEUM — München, 22. 9.
- Strokovna potovanja
- Poceni počitnice v septembru — APARTMANI UMAG

complete
tourist
service

Telefon:
(063) 714-155

Nemoten pričetek šolskega leta

V naših šolah in vrtcih je vse nared za pričetek novega šolskega leta prvega septembra. V okviru skromnih možnosti smo čez počitnice polepšali nekaj igralnic in učilnic, uredili tudi zunanjo podobo nekaterih zgradb in opravili še nekaj drugih nujnih manjših del. Žal vsega predvidenega zaradi pomanjkanja sredstev nismo uspeli dokončati. Proti kraju pa gredo dela za vrtec v šoli Letuš in za del novega vrtca v Žalcu, tako da bo možno vključiti tudi doslej odklonjene otroke iz krajevnih skupnosti Žalec, Gotovlje in Vrbje.

Poleg prostorskih priprav pa je urejeno tudi vse drugo za nemoten pričetek dela. Nekaj bo tudi kadrovskih sprememb, saj bodo upokojene kolegice in kolege zamenjale mlade moči. Žal pa vseh mladih ne bomo uspeli zaposliti. Vsem upokojenim sodelavcem se zahvaljujemo za dolgoletno in uspešno pedagoško delo z generacijami mladih v vrtcih in šolah. Mladim pa želimo dobro vključitev v kolektive in uspešno delo na odgovornih dolžnostih vzgoje in izobraževanja.

Nekaj bo tudi organizacijskih sprememb. V celoti smo ukinili celodnevno šolo, staršem pa priporočamo, da čimveč otrok, predvsem iz prvih in drugih razredov, vključijo v oddelke podaljšanega bivanja. Otrok bo v varstvu in deležen pomoči pri učenju in domačih nalogah,

starši pa brez skrbi. Za te oddelke bo prispevek staršev majhen, v bistvu simboličen. Tudi pri prehrani učencev bomo zaenkrat upoštevali le stroške živil, zato želimo, da vsi učenci malicajo in da jih čimveč kosi, saj je redna prehrana za otroka izredno pomembna.

Sprejete varčevalne ukrepe bomo morali še izvajati. Celotna vzgojnoizobraževalna dejavnost v naši občini je v izredno težkem finančnem položaju, saj smo prvo polletje tega leta zaključili s precejšnjo izgubo — 1.736 milijonov dinarjev. Upamo, da bo možno stanje z višjimi prispevnimi stopnjami in z rednejšim pritokom sredstev za IOS in OSOV vsaj nekoliko izboljšati. Sicer smo resno zaskrbljeni zaradi stalnega obubožanja naše dejavnosti.

Kljub različnim težavam smo šolsko leto 1988/89 zaključili z izrednimi učnovzgojnimi uspehi. Letne delovne programe so v šolah in vrtcih v celoti realizirali, ponekod pa celo preseгли. Mnogo sta nam pomagala razumevanje in pomoč zunanjih dejavnikov, torej pomoč krajevnih skupnosti, delovnih organizacij, obrtnikov, staršev in drugih. Izboljšal in uredil se je tudi odnos odgovornih dejavnikov do naše dejavnosti na občini, v interesnih skupnostih in družbenopolitičnih organizacijah. Tako si želimo tudi naprej. In uspehi bodo še boljši.

Janez Meglič

Temeljna listina Slovenije 1989

Izjava predsedstva OK ZSMS Žalec

Predsedstvo OK ZSMS Žalec je na svoji 4. seji, dne 12. 7. 1989 obravnavalo TEMELJNO LISTINO SLOVENIJE 1989. Ugotovili smo, da se z nekaterimi načeli, ki jih omenjena listina vsebuje, strinjamo. Po drugi strani pa opozarjamo predvsem na dve gesli, ki manjšinsko deklaracijo vsebinsko oddaljujejo od temeljne listine:

— v prvem členu, drugi stavek; »vladavina dela« ne sodi v temeljno listino, kajti gre za v praksi neuresničen politični obrazec. Po našem mnenju bi zadostovalo »vladavina prava«.

— v drugem členu, zadnji stavek; besede »v takem samoupravnem socializmu« ne sodijo v listino. Bolj primerne bi bile besede »v taki državni ureditvi«. Pluralizma si ne moremo predstavljati kot socialistični pluralizem, ker tako okrnjeni pluralizem ni več pluralizem. Pluralizem pa po vse-

bini ne more predstavljati več različnih variant ali oblik. Po drugi strani pa je politični sistem nujno zlo in bi bilo njegovo vnaprejšnje definiranje in določevanje v nasprotju z našimi prizadevanji za demokratično preobrazbo družbe.

Sodimo, da Slovenci potrebujemo predvsem Ustavo, ki bi vsebovala takšne usmeritve, ki jih najdemo v majniški deklaraciji in temeljni listini in vseh drugih listinskih in deklaracijskih izjavah, ki jo zdaj nadomeščajo. Zato menimo, da v duhu nekaterih načel, za katera se zavzema demokratična slovenska javnost ne potrebujemo listin in deklaracij teh ali onih političnih struktur, organizacij, ki so na oblasti oz. zvez in organizacij, ki so v t. i. opoziciji. Listine in deklaracije s stoterimi in tisočimi podpisi potrebujejo omejene te ali one politične struktu-

re za svojo legitimizacijo. Pri tem se nočemo izogniti vprašanjem manevrskega prostora in sistemskih možnosti, ki je v našem političnem prostoru za te skupine različne. Slovenci potrebujemo **izraz** vseh struktur in sil družbe, potrebujemo pluralizem enakih možnosti. Legitimnost oblasti, potrditev pripadnosti idejam in aktivnostim posameznih političnih organizacij pa lahko dajo samo neposredne in demokratične volitve.

ZA OK ZSMS ŽALEC
GREGOR VOVK

PRIPIS UREDNIŠTVA:

Uredniški odbor se je na junjski seji odločil, da objavimo najprej Temeljno listino Slovenije 89, za to objavlja mo stališča Predsedstva OK ZSMS v tej številki.

Lutkovno gledališče občinskih priznanj

Praznovanje občinskega krajevnega praznika v Galiciji: slavnostna seja vseh zborov skupščine SO Žalec. Slavnost je debelo uro zmrcvarila vse navzoče in nastopajoče, kajti podelili smo kar 47 priznanj.

Tako smo konec koncev vsi spoznali, da sedaj utečena izbira in podeljevanje občinskih priznanj sodijo v preživeto »udarniško« nagradjevanje in trepljanje po ramenih. Ne gre razvednotiti dela posameznikov in organizacij, ki predirajo sivo molčečnost in vlečejo ta naš ubogi svet naprej. Prav to pa počenjamo, če dajemo priznanja občanom, ki jih je že dovolj kruto udarila inflacija in nizke pokojnine. To počenjamo, ko kot naučeni otroci ploskamo vsem, ki so priznanja dobili, ne da bi se vprašali, kdo so ti ljudje in ali so priznanja in nagrade res zaslužili. To počenjamo tudi takrat, ko delimo priznanja za ista področja skoraj v neomejenih količinah. Vendar bi bilo zamenjati zgolj zmanjševati število priznanj, spreminjati odloke in morda še

kaj. V naših glavah se mora premakniti. Mi moramo doumeti in preceniti, kdaj je človek ali organizacija vredna našega spoštovanja, naše pozornosti. To pa zahteva razmišljanje o stvareh, se o njih pozanimati in se o vsem tudi javno in odkrito pogovarjati. Tako spremenjen odnos do teh »motorjev« človekovega in družbenega razvoja bo prav gotovo našel plodna tla na spremenjenih pravih in načelih podeljevanja priznanj in nagrad ljudem in organizacijam. Na območju naj se podeli zgolj par nagrad in priznanj (na področju kulture, športa, gospodarstva, znanosti, kmetovanja in morda še kaj). Nikar se ne bojmo, če katere nagrade ne moremo podeliti, ker ne najdemo primerne posameznika ali organizacije. Vsekakor je to bolje kot pa plaketna hiperprodukcija in na ta način razvednotenje takega načina izkaza spoštovanja. Predloge priznanj bi naj po našem mnenju dajala skupina neodvisnih posameznikov, uglednih občanov, kulturnih in športnih delav-

cev, kmetov, strokovnjakov ipd., potrdila pa bi jih občinska skupščina. Na ta način bi se izognili temu, da družbeno-politične organizacije in ostali organi upravljanja predlagajo priznanja in jim ljudje potem očitajo, da nagrade dobivajo takšni in drugačni ljudje in organizacije.

Bodimo tudi na dejanjih tisto, kar smo na besedah, postanimo končno ljudje, ki razmišljamo s svojo glavo in ljudje, ki se pogovarjamo odkrito in javno.

G. V.

Pripis uredništva:

Prispevek smo prejeli že za prejšnjo številko vendar ga nismo objavili zaradi nekaterih netočnih ugotovitev in ker se je že začel postopek za spremembo pravilnika o podelitvi občinskih priznanj. Na zahtevo avtorja prispevek objavljamo v tej številki.

še seznanil z delom in načrti SKZ, pogovorili pa so se tudi o organizacijskih in finančnih vprašanjih. Ena pomembnih dejavnosti bo tudi aktivno spremljanje reorganizacije zadruga.

Dosedaj se je podružnici SKZ v Žalcu pridružilo 167 kmetov. Največ jih je aktivno pristopilo k podružnici s področja TZO Prebold, TZO Trnava in TZO Braslovče (99 od vseh, to je 60 %). Ugotavljamo, da so kmetje z organizirano in aktivnostjo stopili v naš politični prostor kot pomemben politični subjekt v naši občini.

G. V.

Kmečka zveza tudi v Žalcu

Prejšnji mesec so kmetje naše občine ustanovili podružnico Slovenske kmečke zveze v Žalcu. Okrog tristo kmetov je iz svojih vrst izvolilo za predsednika Marjana Ribiča iz Prebolda. Izvolili so tudi dva podpredsednika: Vlada Marolta in Ivana Jošta. Kmetje so potrdili tudi devetčlanski izvršilni odbor, ki s svojimi člani pokriva vse TZO v občini. Sprejeli so poslovnik o delu podružnice in nekatere programske smernice.

V razpravi so kmetje opozorili na mnoge tegobe in probleme. Tako so poudarili problematiko višinskih kmetij, položaj kmeta

na trgu in njegova nesamostojnost v vlogi tržnega subjekta, predstavili probleme z zadrugami, razdrobljeno in pozno plačevanje hmelja, vprašanje samostojnosti SKZ kot političnega subjekta in drugo.

Ze v tem mesecu je imel izvršilni odbor podružnice svojo prvo sejo. V Preboldu so se 15. 8. 1989 skušali dogovoriti o kratkoročnih najpomembnejših ciljih, kajti dela s hmeljem in pobiranje poljščin bodo delovanje podružnice zaustavile za dobra dva meseca. Sejo izvršilnega odbora je obiskal tudi predsednik SKZ Ivan Oman, ki je navzo-

Regijsko tekmovanje oračev

Letošnje regijsko tekmovanje oračev je bilo v Šmartnem v Rožni dolini. Odziv na to tekmovanje je bil zadovoljiv, saj se je prireditve udeležilo 12 ekip iz petih občin, najuspešnejši pa so bili Šoštanjčani in predstavniki iz Petrovč.

Tekmovanje je bilo v treh disciplinah, v njih so pokazali svoje

teoretično znanje in praktično poznavanje kmečkih opravil ter mehanizacije. Pri teoretičnem delu so preverili, kako dobro tekmovalci poznajo delovanje traktorja in kako so seznanjeni z varstvom pri delu z njim. Kar precej znanja in jeze je bilo pri spretnosti vožnji s traktorjem z eno in dvoosno prikolico, največ natančnosti ter

znanja pa so od tekmovalcev zahtevali pri oranju.

Najboljši so bili Miran Mirnik iz Celja, Vinko Zupanc iz Petrovč ter Franc Rotovnik, Anton Špital in Kristina Poljanšek, ki so vsi iz Šoštanja. Ekipno so zmagali mladi iz MZ Petrovč pred AMZ Celje I. AMZ Šoštanj II. ekipa itd.

T. TAVČAR

27. praznovanje dneva hmeljarjev

Letošnje sedemindvajseto praznovanje dneva slovenskih hmeljarjev je imelo tri prireditve: svečano sejo izvršilnega odbora Poslovne skupnosti za hmeljarstvo SRS, na kateri so podelili priznanja hmeljarjem, športne prireditve in zabavni del.

Svečana seja razširjenega odbora Poslovne skupnosti za hmeljarstvo je bila v prostorih Hmeza-da Export Import. Na seji so govorili o tržnih prilikah in pridelku hmelja v svetu, ocenili hmeljne letine in naloge v času obiranja hmelja, nato je sledila predaja starešinstva, imenovanje nove hmeljarske spremljevalke ter podelitev priznanj najbolj zaslužnim hmeljarjem. Za novega starešino so imenovali hmeljarja Albina Stepišnika iz Trnave, za njegovo spremljevalko pa Anko Lukman iz Gomilскеga. Sledilo je podeljevanje nagrad in priznanj za visoke pridelke hmelja letnik 1988. Prvo nagrado, kristalni vrček z zlato plaketo, je za sorto golding prejel hmeljar Franc Kronovšek iz TZO Braslovče, ki je na ha pridelal 2331 kg hmelja, drugo Jože Rojnik iz TZO Braslovče, ki je pridelal 2129 kg, in tretjo Angela Sirše iz TZO Tabor, ki je na ha pridelala 2093 kg hmelja. Za sorto aurora je prvo nagrado dobil hmeljar Franc Brežnik iz TZO Šempeter, ki je na ha pridelal 2947 kg hmelja, drugo Julij Hrovat iz TZO Polzela (2772 kg), in tretjo Hugo Antloga iz TZO Gotovlje, 2707 kg hmelja na ha. Kolektivno nagrado pa je dobila Poslovna enota Hmeza-da iz Vojnika. Za dolgoletno de-

lo v hmeljarstvu so priznanja dobili: Jure Novak, Anton Škarar, Slavko Šalej, Drago Tanjšek, Ignac Novak, Jože Črepinšek, Angela Sirše, Anton Laznik, Ludvik Zupanc, Mihaela Korenina, Franc Matjaž, Matevž Zavolovšek, Zvonko Semenič, Anica Mitijević, Franjo Kozorič, Andrej Srenšek, Marta Bobovnik, Drago Plantak, Avgust Patrčević, Ivanka Zadravec, Genovefa Jelič, Jolanda Šporn in Jože Horvat.

Po končani seji so v pritličju Hmeza-da Export import odprli lep hmeljarski muzej, kjer so zbrali praktično vse predmete, povezane z obiranjem in pridelavo hmelja ter zgodovino o Savinjski dolini.

Popoldne se je veselil del praznovanja nadaljeval na prireditvenem prostoru v Braslovčah. Tu so več kot tisočim obiskovalcem predstavili novega starešino in spremljevalko ter ponovili ceremonial predaje starešinstva, ki je bil dopolnjen v Žalcu. Tradicionalne povelje letos ni bilo. Pri Turističnem društvu pravi, da se pripravljajo za prihodnje, 28. praznovanje, ko bo trg Braslovče praznoval 1100-letnico trga.

V Braslovčah so pripravili še dve športni prireditvi, in sicer tradicionalni odbojarski turnir za prehodni pokal dneva hmeljarjev in hmeljarski triatlon.

Tone TAVČAR

Kmetijstvo, čebelarstvo, okolje

Zadnje čase je med strokovnjaki vse večja polemika zaradi uporabe pesticidov v kmetijstvu, v zadnjem času pa tudi v čebelarstvu pri zatiranju varroe, saj je sintetični peretroid hud živčni strup in ob najmanjšem dotiku z varroo umrtvijo njen živčni sistem in zaradi tega pogine. Čebeli zaenkrat ne škodi, razmerje med njo in varroo pa je 1:10. Kot pri uporabi pesticidov v kmetijstvu se tudi čebelarji ne drže navodil pri uporabi (prof. dr. Koenig in priv. doc. prof. dr. Fuchs), saj varroo preko poletja zatirajo s fluvalinatom, čeprav bi ga naj uporabljali le v avgustu po iztočenju meda. Ploščica, prepojena s fluvalinatom, naj visi sredi čebeljega gnezda 21 dni in ne dalj, s čimer bi se izognili vplivu peritroida na človeški živčni sistem med letom zaradi njene še nerešene učinkovitosti razgradnje, kot trdi prof. Fuchs. Sicer bo preživela varroa (okoli 3 %) v določenem času postala odporna na strup peritroida ob njegovi nenehni uporabi, vprašanje pa je tudi, dokler bodo čebele voljne prenašati strupene peritroide. Kemična industrija je že pripravila okoli 26 hušjih preparatov fluvalinata, če bi sedanji postal odporen za varroo, hkrati pa se s tem večja nevarnost za ljudi ob uživanju takšnega medu.

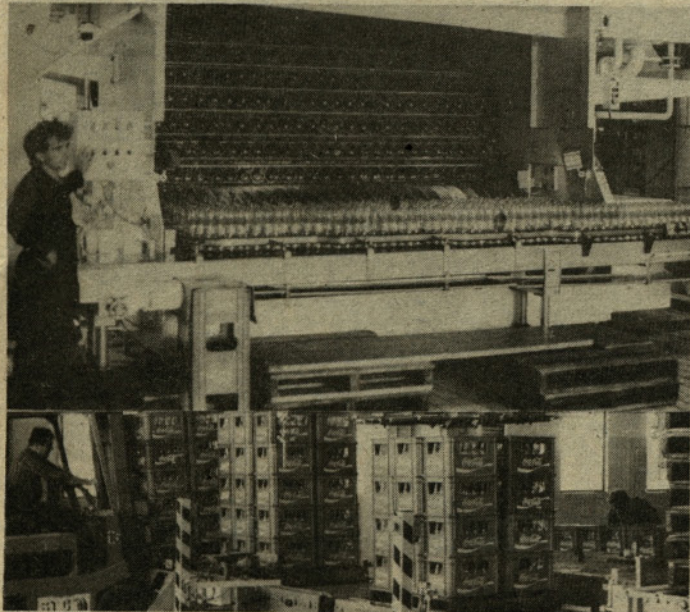
Po drugi strani pa grozi čebelarstvu nevarnost tudi zato, ker v

kmetijstvu uporabljajo vse več pesticidov, ki prehajajo tudi v podtalnico. Priča smo neodgovornemu ravnanju na dravskem polju, vse bolj pa se širijo govori, da nekateri pesticidi povzročajo pri ljudeh razvoj rakastih celic. Zastrupljeno cvetje in vode obletavajo čebele ter prinesejo tak nektar, cvetni prah in vodo v panj. Leta 1986 je ekološki inštitut pri univerzi Cornell, Ithaca v ZDA pod vodstvom Pimentala in njegovih sodelavcev ugotovil, da težnja po večjih donosih in zaslužku na ha kmetijske površine vodi ameriške farmarje v vse večjo porabo pesticidov (približno tri kilograme na hektar) in umetnih gnojil, kar pogojuje ekološko rušenje narave. Ali morda mi zaostajamo kaj za njimi? Danes prejme ameriški farmar 523 dolarjev za ha koruze, stroškov ima 350 dolarjev, v letu 1975 je zaslužil 75 dolarjev, vendar je kljub temu nezadovoljen. Težnja za večjim donosom je v ZDA privedla do ekološke katastrofe z zastrupitvijo površinske in podtalne vode, kmetijski pridelki pa so polni pesticidov. Z njimi pa so zastrupljene tudi ribe in živali. Letno zbolijo v ZDA za zastrupitvijo s pesticidi sadja in zelenjave 45.000 do 130.000 ljudi, čebelarji pa zaradi njih izgubijo letno 135 milijonov čebel.

Izguba je še desetkrat večja zaradi izpada opravišne kmetij-

skih kultur. Letna vrednost opravišne kmetijskih kultur po čebelah znaša v ZDA približno 10 milijard dolarjev. Računajoč, da ob lepem vremenu ena čebela opravi 1000 cvetov, ob dejstvu, da so za opravištev sadja in zelenjave čebele nujno potrebne, in ne glede na to, da plača farmar za eno čebeljo družino povprečno 25 dolarjev, ima od pridelka še vedno dobiček. Izgube umetnih gnojil znašajo 22 kg/ha s pronicanjem v podtalnico. Stopnjuje se odporost parazitov in drugih bolezni na pesticide, ki zopet zahtevajo večjo uporabo pesticidov, kar vodi še k večji ekološki katastrofi za človeštvo. Pimental (1987) navaja, naj bi bila uporaba škropiv proti boleznim v bodoče minimalna, kot alternativo bodoče kmetijske proizvodnje pa priporoča mehansko uničevanje zeli, s čimer bi se stroški proizvodnje nižali za tretjino ob enakem dosegu na ha, s tem pa bi rešili tudi naravo pred popolno ekološko katastrofo. Izgleda, da tudi mi ne znamo dovolj ceniti lastnega zdravja, saj bi se sicer držali njegovega izreka, ki pravi: »Ne plavajmo proti naravi, ampak stopajmo skupaj z njo v bodočnost.«

Anton Rozman

V Coca-coli nova linija

V Slovinovem TOZD v Žalcu v teh dneh zaključujejo eno najpomembnejših investicij tega kolektiva in tudi v občini. Kljub gradnji so nemoteno oskrbovali tržišče, ki ga pokrivajo, to pa sta Slovenija in Istra. Coca cola v teh dneh že prihaja iz nove sodobne polnilne linije, ki bo lahko na leto dala tudi do 20 milijonov litrov te znane osvežujoče pijače, ki jo pijejo po vsem svetu.

Z novo linijo so v Žalcu rešili tudi nočno delo, delavce pa težkega dela, saj je nov sistem od polnitve do paletiziranja avtomatiziran. Investicija je vredna okoli 4 milijone dolarjev, s tem da gre pri opremi, ki je vredna 2,5 milijona dolarjev, za lesing posel. Poleg nove linije so dobili veliko skladišče in še druge prepotrebne prostore. T. TAVCAR

Juteks v Evropo 92

Juteksov simbol — konj — postaja vse bolj »paradni konj« našega gospodarstva, ki že nekaj let stagnira. Besede prestrukturiranje, kadri, smelost in prodornost, predvsem pa prodor na tuja tržišča za kolektiv Juteksa niso samo napisane resolucije in programi, ampak vsakdanjik trdega dela. Z novimi programi Juteks smelo stopa oziroma hiti v Evropo 92. Da pa to zmorejo le sposobni kadri, tudi ni potrebno poudarjati. In kateri so ti programi? Proizvodnja jutinih filcev, notranje avtomobilске obloge, monofili in topli pod. S tem pa program praznovanja 50-letnice Juteksa, ki bo predvsem povezan z delovnimi zmagami, še ni dokončen.

Proizvodnja jutinega filca so v Juteksu po uspešnem preizkusu začeli izdelovati za bavarskega partnerja. Z jutinim filcem pa so si pridobili tudi poskusno proizvodnjo avtomobilskih oblog za nemškega partnerja. Če bodo zadovoljili zahtevam, bo v naslednjem letu stekla redna proizvodnja oblog, kasneje pa tudi končnih izdelkov za avtomobilsko industrijo. Tako načrtujejo ustanovitev skupnega obrata v Žalcu, za katerega so opredeljene dolgoročne faze razvoja. Celoten projekt bo vodil Juteks, ki prispeva tehnologijo izdelave jutinega filca, tuj partner pa tehnologijo izdelave oblog. Novost predstavlja tudi proizvodnja monofilov, ki je prav tako v poskusni fazi. Tehnologija znanega zahodnonemškega partnerja pa je porok, da bodo v Juteksu uspešno opravili tudi to zahtevno preizkušnjo. Surovino granulat bodo uvažali, kupovali pa tudi na domačem tržišču. Proizvodnja monofilov je ekološko čista, ne onesnažuje zraka in tudi ne povzroča hrupa.

Nov program, ki pomeni prestrukturiranje, je privlačen, prodaja zanj pa zagotovljena, ekonomski učinek pa bo odvisen predvsem od kakovosti in produktivnosti. To pa je porok za sodelovanje z Evropo.

JUTEKS

Ko je treba vsak dinar obrniti dvakrat . . .

Trgovci in kupci prepuščeni lastni iznajdljivosti

Verjetno ste tudi vi med tistimi, ki oklevajo, ker se ne morejo odločiti, kam bi se odpravili nakupovat. In ob današnjih cenah, ko stremimo za tem, da bi vsak dinar kar najbolje in največkrat obrnili, je vredno premisliti, kaj in kje boš kaj kupil. Mi smo se odločili, da povprašamo Žalčane, kako so zadovoljni s ponudbo, cenami in prijaznostjo prodajalk v Nami, Savinjski in zasebni prodajalni Ulaga. Vas zanima, v katero stran se je nagnila tehtnica pri naših sogovornikih?

Najprej sva se s fotografom »namestila« pred Savinjsko. Tih dogovor je bil med nama, da bova anketirala le tiste, ki bodo prišli iz blagovnice s polno košaro. Pa nisva imela sreče. Ob 9. uri dopoldne je bilo takšnih zelo malo. Še en dokaz več, da smo iz dneva v dan slabši potrošniki. Ko sva videla, da je prihaja eden z malo večjo košaro, sva izkoristila priliko in hitro »stopila v akcijo«.

Jakupi Rizvan: »Dolgo sem že v Žalcu in moram povedati, da nad ponudbo in tukajšnih prodajalnih nimam pripomb. Krivičen bi bil, če bi rekel, da je Savinjska bolje založena kot Nama, saj vsepovsod najdem, kar iščem.«

In zopet je moralo miniti kar nekaj časa, da je prišla naslednja sogovornica, ki pa ni bila tako zadovoljna.

Miroslava Germ: »Večkrat opazim kakšno stvar, ki me zelo razjezi. Tako se velikokrat sprašujem, zakaj v Savinjski sredi dopoldneva ob največji gneči dela samo ena blagajna? Glede tega, kje večkrat kupujem, pa se ne bi mogla opredeliti. Se pa zgodi, da v Savinjski ne najdem kakšne stvari in grem v Namo, ali pa obratno. V Savinjski se razjezim, ko iščem alpsko mleko. Imajo ga namreč v skladišču, pa ga nočejo dati ven. Čeprav prakticirajo tovrstno prodajo že kar precej časa, jim do sedaj še nihče ni stopil na prste.«

Naslednja postaja je bil prostor pred Namo. Skoraj loviti sva morala sogovornike, saj sta dva izhoda in marsikdo je zavil na levo, ko naju je videl. Izgleda, da naju je naslednja sogovornica spregledala, saj bi se nama v nasprotnem primeru verjetno tudi ona izognila.

Majda Mahne: »Ne hodim ne v Namo ne v Savinjsko, ampak v naš prodajni center med bloki. Ponudba v zasebnih trgovinah je namreč zelo kakovostna, glede cen pa je tako ali tako povsod enako. Pohvaliti moram tako prodajalke v Nami kot v Savinjski, saj so prijazne in jim ni težko priskočiti na pomoč z nasveti, pokažejo, ki so posamezni artikli . . .«

In potem je prišel moški, ki je zelo objektivno ocenil prodajalno v Žalcu.

Jernej Koštomaj: »Po pravici povedano, velikokrat ali pa skoraj zmeraj dela premalo blagajn. Razumem, da morajo trgovke iz blagajne zlagati blago v police, če je potreba numerirati cene, ampak te stvari bi enkrat že morali urediti. Bil sem ravno v blagovnici, ko je ženska, ki je bila vezana na mestni promet, pustila polno košaro v vrsti pred blagajno in enostavno odšla. In potem se še sprašujem, zakaj potrošnja v nekaterih trgovinah bolj pada kot v drugih. Sam veliko več kupujem v Savinjski, saj vedno najdem artikla, ki so cenejši kot v Nami. Kar pa se tiče prijaznosti prodajalk, nimam nobenih pripomb. Veliko slabega pa bi imel povedati tudi na to, da popoldne večkrat zmanjka kruha, kar se v takšnih blagovnicah kot sta naši, ne bi smelo dogajati.«

Veliko Žalčanov pa nabavlja v zasebni prodajalni Ulaga, ki je v obrtni coni med bloki. In res. Ne vem, ali je bilo zgolj naključje ali ima trgovina Ulaga tako velik promet, da nama na sogovornike sploh ni bilo treba čakati.

Franciška Narberger: »Če rabim tekstil ali kaj podobnega, grem v Namo, drugače pa kupujem tu. Res, da imam to trgovino najbližje stanovanju, toda tudi s ponudbo sem zelo zadovoljna. Imam: tako nizko pokojnino, da si večjih zalog dobrin ne morem privoščiti, zato pa sproti kupujem najnujnejše za gospodinjstvo.«

In že je prišel naslednji, ki je s ponudbo v prodajalni Ulaga prav tako zelo zadovoljen.

Ivan Kreča: »Tu sem stalen gost. Imajo sveže mleko, nikoli se ne zgodi, da bi ti »podtaknili« starega. Poleg tega se zelo pozna; da je trgovina v zasebni lasti, saj so vsi zaposleni prijazni, nikoli niso nejevoljni. V Nami ali Savinjski imajo popolnoma drugačen odnos do strank in prav to je eden od vzrokov, da kupujem v zasebni prodajalni.«

Tako je torej to. Eni so privrženci Name, Savinjske, drugi imajo rajši zasebno prodajalno Ulaga, najdejo pa se tudi taki, ki niso nikjer zadovoljni. Jaz pa sem dobila vtis, da so najbolj zadovoljni potrošniki tisti, ki kupujejo v za-

sebni prodajalni Ulaga. In verjetno bo kar držalo, da se tam prodajalci obnašajo čisto drugače kot v trgovinah, ki so v družbeni lasti . . . Konec koncev — saj je dohodek zasebnikov odvisen od njihove iznajdljivosti, delavnosti, odnosa do strank . . .

Sicer pa je res tudi to, da bi nam drugi sogovorniki povedali drugače in prav zato ne morem in ne smem delati zaključkov, saj bi se lahko kdo čutil prizadetega. Upam pa si trdit, da so prav zasebne prodajalne, ki jih je iz dneva v dan več, stopnica višje pri reševanju krize, v kateri smo se znašli. In zasebniki morajo to kar v največji meri izkoristiti. Pa ne razumite napak. Ne delam reklame za prodajalne v zasebni lasti, le to hočem poudariti, kako čudni smo ljudje . . . Če delamo in smo plačani po delu, se trudimo da bi bili potrošniki zadovoljni, če pa nam je zagotovljen povprečen osebni dohodek, potem pa res ni potrebno, da bi nas bolela glava . . .

Petra Dežnikar
Foto: L. Korber

Če pa bi naše sogovornice vprašali o prodaji sladkorja, moke in olja iz zveznih rezerv, bi bilo verjetno izrečeno še veliko več kritičnih besed na račun odnosa trgovcev do kupcev, čeprav v tem primeru ni so pravi naslov za kritiko. V času prodaje je večkrat prišlo do neljubih zapletov, saj so blago, namenjeno občanom z nižjimi dohodki, kupovali vsi ostali, nekateri so šli celo v takšne skrajnosti, da so ga kupovali velike količine. In pri tem je na dlani, da ga je zmanjkalo, še preden je upokojenec ali pa tisti z nizkim osebnim dohodkom (takšnih danes ni malo) »spravil« skupaj denar za nakup. Kupci so povpraševali predvsem po sladkorju, začetno zanimanje za moko pa je s časom usahnilo. Zanimivo je tudi to, da so bili številni kupci moke predvsem kmetje, ki so blago iz zveznih rezerv kupovali za živino. Mislim, da je takšno ravnanje vredno graje in ne potrebuje komentarja. In če artiklov ne bi tako kmalu zmanjkalo? Verjetno bi bilo stanje enako le z razliko, da bi imeli nekateri v kleti in na podstrešju še več sladkorja. In na koga zvaliti krivdo? Najlažje spet na trgovce. Kaj pa potrošniški sveti, sindikalne organizacije, društva upokojencev, socialne službe? So tudi njihovi odgovorni na letnem dopustu?

Kdo nam gradi zgodovino

V slovenskem prostoru postaja vse bolj razvpit stavek: Varstvo človekovega okolja in narave! Kaj sploh je človekovo okolje? Morje, gore, polja, gozdovi, vodotoki, ceste, trgi, vasi, mesta — vse to in še več. Prevečkrat pozabljamo, da je človekovo bivanjsko okolje tisto, kjer prebujemo dober del svojega življenja. Vsi imamo tudi določen odnos do svojih hiš, stanovanjskih sosesk, trgov, krajev. Prav zato sodim, da so mnoga vprašanja, ki zadevajo to plat človekovega življenja, prehitro in preveč uhajala človekovemu vedenju in pozornosti. Potrebno je poiskati vsa primerna in razpoložljiva sredstva, potrebno je združiti vse napore, da popravimo tisto, kar smo dosedaj zavozili, ter da poskrbimo, da nadaljnje človekovo poseganje v okolje ne bo šlo več mimo vedenja ljudi, skupnosti in nadzora strokovnih institucij in posameznikov.

Na kaj pravzaprav ciljamo? Mislim, da je potrebno stvari, informacije in aktivnosti, ki so neke, sicer ne skrite, vendar tudi ne dostopne širši skupnosti, problematizirati do te mere in na tak način, da jih ljudje začutijo. Skopi podatki gredo mimo nas. Še večja tragedija se dogaja takrat, kadar sploh ne vemo zanje. Moramo se pričeti spraševati (laično in strokovno), ali je resnično nepomembno, kako izgleda kraj, v katerem živimo. Vprašanje je na mestu ne glede na to, ali živimo v urbanem ali v ruralnem okolju. Ali nam je res vseeno, da je podoba starega mestnega jedra v Žalcu takšna kot je? Ali je prav, da zidamo bloke med priletne hiše, ki odslikavajo nazore, čas in kulturo naših prednikov? In kako si sploh dovolimo našim znancem jemati te materialne in duhovne priče časa, priče njihovih prednikov? Morda mi boste očitali, da pretiravam, a vendar je potrebno začutiti nedvomno poslanstvo, ki smo ga v obliki arhitekturne dediščine dobili od svojih dedov in babic. Opravimo to poslanstvo častno, odgovorno in strokovno.

Ne nazadnje predstavlja naše mesto, vas, trg ali kraj podobo našega bivanja — telo neke skupnosti. Estetsko in funkcionalno zadovoljiva urbanistična rešitev nam otopluje vez s krajem, kjer bivamo, takšna rešitev nas tudi duhovno osrečuje in bogati. Samo predstavljamo si, kako nas jezi oz. zadovoljuje, kadar vidimo v svoji sosesčini razpadajočo hišo ali omet na njej ali pa pročelje neke stavbe, ki je pusto in dolgočasno, kako nam gre na živce neprimerno ime ulice, v kateri živimo, pa industrija blizu naše hiše in podobno.

Bolj ko se poglabljamo v tovrstna vprašanja, bolj nam postaja jasno, da moramo spreminiti svoj odnos do okolja. Ne bomo nemi opazovalci in tisti, ki si venomer govorimo: SAJ NIČ NE MOREMO. Ni res: MOREMO IN MORAMO! V svoj odnos do okolja stopajmo zbrani in zavedni. V okolje naj se posega strokovno in na način, da bodo rešitve, ki nedvomno prinašajo za nas ljudi in okolje dolgoročne posledice, izpeljane na kar se da najbolj javen in demokratičen način.

Gregor Vovk

MODNA KONFEKCIJA PREBOLD

VABI K SODELOVANJU V NAŠO SREDINO SODELAVKE ZA OPRAVLJANJE PROSTIH DEL IN NA-LOG

KONFEKCIONAR-ŠIVILJA

Poleg splošnih morajo kandidatke izpolnjevati še naslednje pogoje:

- IV. stopnja strokovne izobrazbe za konfekcionarje (oz. poklicna šola za šivilje oz. krojačice)
- eno leto delovnih izkušenj

Nagrajevanje je po učinku z možnostjo dobrega zaslužka.

Delovno razmerje sklenemo za določen čas s polnim delovnim časom in 3-mesečnim poskusnim delom.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev o strokovni izobrazbi je treba poslati v 8 dneh po objavi na naslov:

MIK modna konfekcija Prebold, SKS, 63312 Prebold.

Kandidatke bomo o izbiri pisno obvestili v 15 dneh po končani izbiri.

Višje obresti za varčevalce

Hmezdova hranilno kreditna služba sodi med največje v Sloveniji, saj združuje 43 članic in preko 40.000 varčevalcev. Delovne organizacije s področja kmetijstva in gozdarstva si z zbranimi sredstvi pridobijo možnost za najete kredita z ugodnejšimi pogoji, kar velja tudi za kooperante. Hranilnih vlog ima hranilnica preko tri tisoč milijard. Zunanji članici KZ Merx Celje in Zlatarna Celje sta že dolgoletni članici. Sicer pa v Hranilno kreditni službi nudijo usluge tudi kmetom pri odkupu kmetijskih proizvodov, zaposlenim kreditiranje in študentom izplačilo štipendij. Predvsem pa je zmotno mišljenje, da je hranilnica namenjena samo delavcem članic, njihov varčevalec je lahko vsakdo. Ob tem pa velja poudariti, da nudijo ugodnejše in zanimivejše pogoje kot banke, saj obrestujejo vloge na vpogled s stoddrotnimi obrestmi oziroma tako kot banke pri

enomesečni vezavi. Obresti pripisujejo mesečno, dvig vloge je možen vsak dan v štiridesetih blagajniških mestih, v Ljubljanski banki in hranilnici v Žalcu, ki je odprta vsak dan od 7.30 do 17. ure. Tako obrestovana sredstva varčevalcev pomenijo odpiranje hranilno kreditne službe vsem občanom.

»Čeprav je bila hranilnica ob ustanovitvi namenjena tudi kreditiranju zasebnega kmetijstva, pa je to povsem usahnilo zaradi visokih obresti. Za to je razmišljanje, da bi v Sloveniji ustanovili novo hranilno službo za kreditiranje zasebnega kmetijstva, precej vprašljivo. Denar ima svojo ceno, na katero pa mi sami ne moremo vplivati, za to so tudi kritike na naš račun neupravičene,« pravi direktor Hmezdove Hranilno kreditne službe Andrej Sporn.

jk

Jakupi Rizvan, Miroslava Germ, Majda Mahne, Jernej Koštomaj, Franciška Narberger, Ivan Kreča.

Gasilski ukrep ali ekonomska poteza

Mnoge zadeve, ki so povezane s prodajo blaga iz zveznih blagovnih rezerv, so najmanj kar lahko rečem čudne in nenavadne. Ljudje so bili sicer na trenutke veseli, ker se jim je naenkrat ponudila priložnost kupiti osnovna živila po prepolovljenih cenah. To zadovoljstvo je ob drenjanju v trgovinah kaj hitro splahnelo. Pa še kopica ostalih težav se je pojavila.

Pri tem si mnogi, če že ne zaradi upanja v uspešnost protinflacijskih ukrepov pa vsaj zaradi radovednosti, zastavljamo vprašanje, ali je tovrstna poteza premiera Markovića ekonomske narave ali zgolj in samo gasilski ukrep.

Nekateri menijo, da so takšne poteze popolnoma socialne narave (in teh je vse več) in da se z njimi poskuša v času, ko pretijo socialni nemiri, vsaj za silo potolažiti vročerkvne državljane, katerih hladilniki so vse bolj prazni in njihova ravnanja vse bolj obupana in jezljiva. Ti dodajajo, da je zvezna vlada s tem zabila nož v hrbet kmetovalcem in proizvajalcem nekaterih osnovnih dobrin.

Drugi, med njimi tudi mnogi ekonomisti, so drugačnega mnenja. Pravijo, da je hotel premier z znižanjem cen živil iz blagovnih rezerv (sicer so blagovne rezerve namenjene za morebitne izredne razmere) prisiliti proizvajalce, da ne bi pretirano dvigovali cen. S tem

naj bi onemogočili njihovo monopolno obnašanje.

Da v tej nameri vlada ni uspela, postaja vse bolj očitno. Čudno je že to, da so bili pocenjeni izdelki cenejši kar za polovico in ne za okoli deset odstotkov, kot bi bilo normalno pozdravi logiki. Ukrep tako pridobiva vse bolj karakteristike administrativnih ukrepov »iz obupa«. Poleg tega bodo lahko vsi proizvajalci znova monopolisti, ko bo blago iz zveznih rezerv prišlo. Namesto da bi oljje pocenili, so ga celo podražili.

Kljub temu je težko reči, ali je omejen ukrep koristen ali ne. Če na to vprašanje vedo odgovoriti ekonomisti, pa prav gotovo vsega skupaj ne razu-

mejo ljudje. Nihče jim tega ni pojasnil, poleg tega jih večine niti ne zanima. Živijo namreč, v kar so jih prisilili pogoji življenja, iz dneva v dan. Kupijo pač tisto, kar je cenejše in pri tem v vrstah čakajočih pred trgovinami izgubljajo živce in dostojanstvo. Nemara je treba opozoriti še na nekaj. Sprašujem se, ali bodo cenejše blago v roke dobili »pravi ljudje«. Mnogi v to dvomimo, ker so v akcijo že stopili tisti s polnimi denarnicami. Nekateri tudi prizadnjih vratih.

Skratka — beda kaže vse bolj svoje zobe, socialna diferenciacija pa pri tem postaja vse očitnejša. In da ne bo kdo mislil, da je v Žalcu kaj drugače.

VOJKO ZUPANC

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA KMETIJSTVA IN GOZDARSTVA ŽALEC o. sub. o.

Obveščamo vas, da od **1. avgusta 1989** dalje obračunavamo obresti na hranilne vloge na vpogled po **100 %-ni inflacijski (revalorizacijski) stopnji**, kar je enako obrestni meri za enomesečno vezavo hranilne vloge pri poslovnih bankah. 100 %-na revalorizacija hranilnih vlog na vpogled predstavlja skupaj z mesečnim pripisom obresti in možnostjo dviga z našo hranilno knjigo tudi na poslovnih enotah Ljubljanske banke najugodnejšo varianto dinarskega varčevanja. Oglasite se na naših poslovnih enotah (Žalec — nasproti železniške postaje, Braslovče, Vransko, Trnava, Tabor, Šempeter, Polzela, Prebold, Petrovče, Gotovlje) in postanite naš varčevalec

Mladi planinci na Jezerskem

V planinskem taboru na Jezerskem, ki so ga z združenimi sredstvi organizirala planinska društva Zabukovica—Prebold, Zalec, Laško—PTT—Gornja Radgona in PD Kovinotehna, je bilo te dni zelo živahno. V lepi pokrajini s pravim gorskim zrakom so mladi planinci iz Prebolda in Zabukovice preživeli sedem prijetnih dni. Cel tabor je trajal en mesec, udeležilo pa se ga je 295 otrok z vodniki, naša skupina pa je bila ena izmed štirih. Sama organizacija tabora je bila na izredno visoki ravni, saj so se mladi naužili vzgojnega in razvedrilnega programa. Vodniki so jim povedali nekaj besed o orientaciji v gorah, izvedeli so, kakšna je oprema pravega planinca, neznane pa jim niso ostale tudi nevarnosti, s katerimi se lahko sreča vsak ljubitelj planin. Razvedrilni program je zajel športne igre, v bližini šotorov so imeli na voljo improvizirano odbojgarsko igrišče, igrali so košarko in nogomet. Za nameček pa so se lahko s čolni vozili po jezeru, kar si bodo nekateri še posebej zapomnili zaradi mokrih kratkih hlač, kar je bila posledica številnih padcev v mrzlo vodo. Zelo aktivni so bili tudi na kulturnem področju, saj so pripravili oglasno desko, s katere je vsak obiskovalec tabora lahko razbral, kako zanimiv in pester je bil vsak dan posebej. Planinci so obiskali Veliki vrh, Češko kočo, Virnikov Grintovec, za zaključek pa so se povzpeli na Ledine. Ta pohod je bil hkrati tudi najzahtevnejši, saj so plezali po zavarovani planinski poti, kar je od nebežnih planincev vsekakor zahtevalo precej zbranosti in znanja. Poseben pečat taborjenju je dalo tudi odlično sodelovanje z domačini, ki so jim razkazali Jezersko, ogledali so si diapozitive . . .

Manjše težave so se pojavile v finančnem oziru, saj so starši prispevali le minimalno vsoto, veliko sredstev pa se je nabralo z dotacijami zasebnikov, nekaj so prispevale samoupravne interesne skupnosti. Gotovo pa je takšno taborjenje ena najcenejših oblik letovanja otrok, poleg tega pa so mladi vseskozi zaposleni, aktivni, razvijajo ustvarjalnost, tako da nimajo časa za neumnosti. Omeniti moram tudi obisk staršev, ki so ga organizirala planinska društva Zabukovica, Žalca in Prebolda. Starši so si tako lahko ogledali, kje so njihovi otroci preživeli 7 dni, potem pa so se nekatere družine odpravile na

bližnje planinske točke. Eni so odšli k izviru mineralne vode, drugi na Češko kočo, skratka — starši in otroci so bili z organizacijo takšnega srečanja izredno zadovoljni. Za nemoten potek taborjenja so skrbele kuharice Milka, Erna in Mici, ki so kuhale tako dobro, da mladi niso pomislili na lakoto.

Če imate morda še kaj dopusta, na banki pa dovolj denarja: Jezersko vabi. Prijazni ljudje, čudovita pokrajina, visoki vrhovi, na katerih lahko tu in tam opazite lise snega, čakajo, da si jih ogledate in spoznate, da je tudi ta del Slovenije zelo lep.

Pogovarjala sem se tudi z vodjo tabora Bogomilom Polavdrom, vodnikom Romanom Kostanjškom in nekaterimi udeleženci, ki so povedali:

Bogomil Polavder, vodja tabora: »Letos sem že sedmič na takšnem taboru, tokrat v vlogi vodje. Niti z otroki niti z vodniki ni problemov. Moti me, da se letošnjemu vabilu niso odzvale planinska društva iz Braslovc, Polzele, Tabora, Šempetra in Vranskega. V tem primeru bi bila lažja organizacija, sicer pa so vse stvari potekale tako, kot je treba.«

Dušan Repovž, učenec OŠ iz Prebolda: »Za taborjenje sem se odločil, ker zelo rad hodim v hribe. Veliko sem prehodil, moja največja želja pa je obiskati Triglav. Tu mi je všeč, škoda je le, da nihče ni vzel s seboj kakšnega instrumenta, saj bi bili naši večeri potem še pestrejši.«

Andrej Vrečko, mladinec: »Na Jezersko sem prišel z namenom, da se fizično in psihično odpočijem, nabereim kondicije, ki jo bom lahko koristno uporabil že jeseni, ko odhajam na službenje vojaškega roka. Moti me mrzla voda v jezeru, saj bi človek tu in tam ves razgret z veseljem skočil v prijeten hlad.«

Alenka Kobal, učenka OŠ Zalec: »V začetku mi je bilo kar malo neprijetno, saj nikogar nisem poznala. Zdaj, ko pa smo se ravno navezali drug na drugega, ki je najlepše, pa se tabor končuje.«

Roman Kostanjšek, mladinski vodnik: »Tabor Jezersko '89 je moj debut, saj še nikoli nisem bil vodnik v takšnem okolju. Vsekakor pa so mladi zelo pridni, delajo (še največ dežurni), skupaj poje-mo, plešemo. V sedmih dneh smo postali velika družina, ki se sijajno razume . . .«

Petra Dežnikar
Foto: B. Polavder

Vodnik planinskih postojank

Sredi poletja je Planinska zveza Slovenije izdala priročnik Jožeta Dobnika Vodnik po planinskih postojankah v SR Sloveniji. Pred seboj imamo pregled planinskih postojank in nemalo jih je iz Savinjske doline. Zbrana so zgodovinska dejstva o postojankah, turistične in druge sposobnosti postojank, podatki o sedežih in ležiščih v posameznih postojankah in opisani so dostopi do postojank. Priročniku so priložene karte, ki povedo, kje je katera postojanka. Anton Rojc je izdelal odlične perorisbe planinskih postojank. Če listamo po Priročniku, najdemo podatke o:

PLANINSKEM DOMU NA BUKOVICI (568 m), leta 1985 so ga pričeli graditi člani PD Zalec, odprt je ob sobotah, nedeljah in praznikih. Z vrha Bukovice je lep razgled, ki je nazorno prikazan.

DOM NA HOMU (605 m), stoji na razglednem hribu nad Savinjsko dolino, prvi dom so odprli planinci PD Zabukovica 17. 9. 1976, kasneje so dom dograjevali in širili. Odprt je kot dom na Bukovici.

DOM POD REŠKO PLANINO (664 m), leta 1970 so člani PD Prebold rešili šolo v Mariji Reki pred propadom in jo adaptirali. Je eden večjih domov, saj ima v prostorih 100 sedežev in 80 sedežev pred domom.

ZAJČEVA KOČA (742 m), 3. avgusta 1980 so planinci PD Tabor odprli prenovljeno kmečko hišo in jo s tem rešili pred propadom, pri tem pa ohranili prvotno arhitekturo koče.

PLANINSKI DOM 1. ŠTAJERSKEGA BATALJONA NA ČRETI (870 m), so planinci PD Vransko odprli 10. septembra 1972. Odprt je ob sobotah in nedeljah od 1. maja do 30. septembra.

KOČA NA VIMPERKU (444 m) stoji v bližini cerkve sv. Miklavža, ki kot patron splavarjev bdi nad Savinjo, ki se vije pod Vimperkom, od tu so prekrasni razgledi.

PLANINSKI DOM NA GORI OLJKI (725 m) stoji na eni najbolj razglednih točk našega obrobja. Tu je bilo prvo planinsko zavetišče že leta 1952, kasneje so ga prevzeli člani PD Polzela, nato morali odstopiti drugim in 25.

septembra 1982 ponovno odprli lepo prenovljen dom.

PLANINSKI DOM ŠENTJUN-GERT (565 m) je najmlajši med planinskimi domovi, oktobra 1988 so zagnani galski planinci odprli prenovljeno mežnarijo. Tudi od tod je čudovit razgled. Na obrobju naše doline stojita še dva biva-ka:

BIVAK NA KAMNIKU (856 m) in **BIVAK NA GOZNIKU** (1090 m). K vsem tem in drugim postojankam so podrobno opisani razgledi, opisani dostopi z avtobusom, avtom, peš, opisani so izleti in ture, prehodi, pa tudi to, kje se dobijo informacije o posameznih postojankah.

Razveseljivo je, da je Jože Dobnik s sodelavci, med katere vsekakor sodi tudi Božo Jordan, dal planincem in turistom v roke priročnik, ki nas lahko popelje v marsikateri lep skrit kotiček z lepim razgledom.

Upamo, da bomo lahko posamezne postojanke v Savinjskem obrobju, če bo prostor in volja, podrobno predstavili, pri delu pa nam bo Priročnik v veliko pomoč.

Franc Ježovnik

Mladinske poletne igre v Matkah

Konec julija je OO ZSMS Matke gostila ekipe mladincev naše občine. V sodelovanju z občinsko konferenco ZSMS Zalec so pripravili niz iger zabavnostekmovalnega značaja.

Pod naslovi Diplomatski razgovor na višinah, Trije mušketirji, Demokratične volitve po starem, Po Sipovih strminah . . . so se skrivale igre, ki so bolj ali manj zahtevale spretnost, hitrost in iznajdljivost tekmovalcev. Zmagovalno ekipo so sestavljali fantje iz Andraža, drugo uvrščeni so bili mladinci iz Gornje vasi, dobro tretje mesto pa je zasedla ekipa Prebolda, ki je edina imela med tekmovalci tudi predstavnice nežnega spola.

Vsi tekmovalci so prejeli praktične

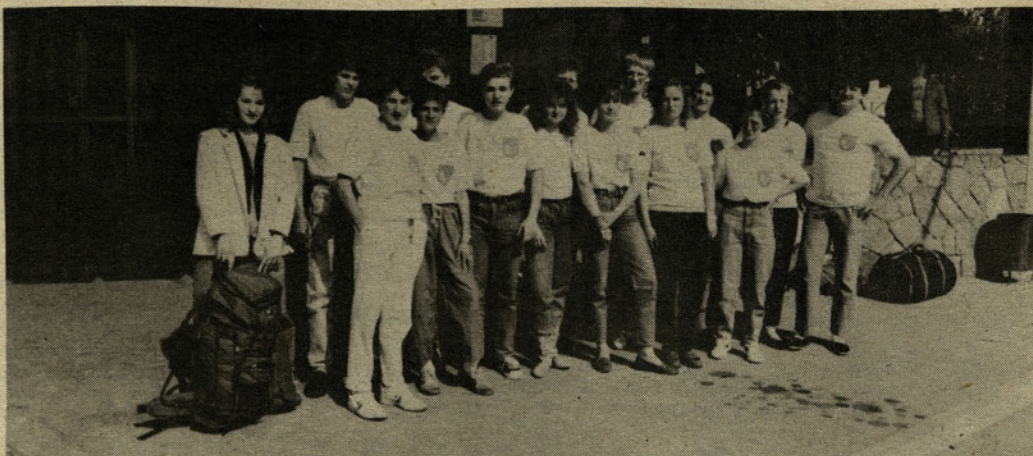
nagrade, ki so jih dobrosrčno prispevale delovne organizacije: Juteks Zalec, Nama Levec, Hmezd Agrina, Mlekarna Arja vas, Mladinska knjiga Zalec, Tovarna nogavic Polzela, Tekstilna tovarna Prebold, Keramična industrija Liboje, Savinjskega magazina, za kar se jim mladi najtopleje zahvaljuje-mo.

Preboldski planinci pripravljajo:

10. septembra — Dan slovenskih planincev na VOGERJU: za organizacijo sta zadolžena Sorčan in Kostanjšek; **17. septembra** — 100 družin na Mrzlico, zadolžen Adi Vidmajer; **24. septembra** — članski planinski izlet v neznano, zadolžena Vidmajer, Vidali; **30. septembra** — Pionirska planinska šola I. del, zadolžen Adi Vidmajer.

Po tekmovalnem delu so mladi v priateljskem klepetu preživeli sobotno popoldne.

Tako so minile mladinske poletne igre v športnem in zabavnem duhu, bile so popestritev vročih poletnih dni v času, ko je vse več mladih prikrasjenih za letni odh. Tea Finžgar-Plavčak

Tudi letos v Biogradu na moru

Mladinsko prostovoljno delo nima več tistih razsežnosti, ki jih je imelo še pred leti, vsaj v pogledu organiziranja mladinskih delovnih brigad. Tudi v naši občini se ne moremo pohvaliti s pretiranim navdušenjem za sodelovanje v MDA. Svetla točka tovrstne dejavnosti so le še lokalne delovne akcije, ki jih organizirajo posamezne OO ZSMS in pa vsakoletno brigadirsko sodelovanje z mladimi iz Subotice in Biograda na moru, ki so tudi organizatorji tovrstnega brigadirskega srečanja, kjer se prepleta brigadirsko delo in počitnikovanje. Tako, da ne moremo več govoriti o nekdanjih klasičnih brigadirskih akcijah, ampak o združitvi dela, zabave in počitnice na morju. Domiselno in prijetno. Prav to pa daje neko novo perspektivo mladinskemu prostovoljnemu delu in povečuje interes mladih za udeležbo na mladinskih delovnih akcijah.

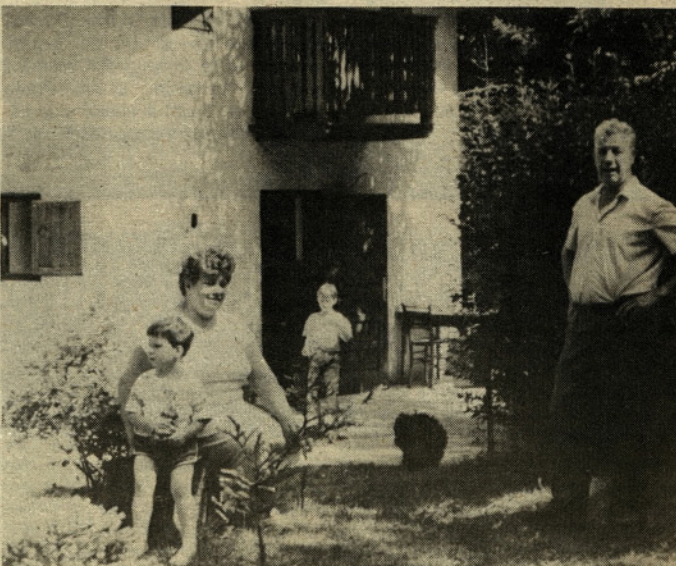
Iz naše občine se je letos udeležilo brigadirskega srečanja v Biogradu na moru 15 brigadirjev in brigadir, večina med njimi je bila takšnih, ki so šele zaključili osnovno šolo in so se tako prvič soočili z brigadirskim življenjem. Njihovo delo je potekalo na bližnjih otokih, kjer so delali protipožarne poseke, opravljali pa so še nekatera druga dela, kot je urejanje nasadov borovcev, pokopališča v Biogradu itd. Z aktivnim delom so bili angažirani v dopoldanskem času, popoldan pa so imeli prostostne aktivnosti, kjer je bilo na prvem mestu zlasti kopanje, zvečer pa prijetne družabnosti ob glasbi in plesu. Čas je ob tem tempu hitro mineval in 15 dni druženja z mladimi iz Subotice in Biograda je kar prehitro minil. Sicer pa o tem dovolj zgornjo govorijo tudi izjave nekaterih brigadirjev ob prihodu domov. Petra je povedala, da je bila v brigadi letos že drugič, da je bilo super in da bo šla tudi prihodnje leto, če bo lahko. Delo je bilo kakšen dan tudi precej naporno, vendar pa so družabnosti in kopanje odtehtale žulje, ki jih ni manjkalo. Tudi Alenka se pridružuje mnenju Petre, dodaja pa, da jih je vsaj v začetku mo-

tila slaba hrana. Ta pa se je kmalu izboljšala in tako je bilo vse O. K. Tudi ona je bila drugič na tem brigadirskem srečanju in če bo možnost, bo prav rada tam še v tretje. Matjaž je bil prvič v brigadi, vendar ni mogel skriti zadovoljstva, da je bil udeleženec te akcije, videlo pa se mu je tudi, da je nekako otožen, in od drugih smo zvedeli, da prihodnje leto ne bo med udeleženci, saj ga čaka vojaška šola, ki se konča šele julija. Podobne odgovore, ki so

odsliskovali delo in življenje v letošnji brigadi v Biogradu pa so imeli tudi Tea, Alenka B., Damjana, Sandra, Adrijana, David, Aleš, Robi, Andrija, Marko K. in Marko R.

Komandir žalskih brigadirjev je bil Danilo Berzelak-Dundee, ki je že prekaljen brigadir. Tudi on je zadovoljen z delom in življenjem na letošnjem brigadirskem srečanju in zato upa, da bo tako tudi v prihodnje.

D. Naraglav

VIMPERK PRIJETNA IZLETNIŠKA TOČKA. Vimperk nad Polzele ali Vinški vrh je visok 448 m. Na vrhu sta cerkev sv. Miklavža in planinska koča Planinskega društva Polzela, ki jo upravljata zakonca Milan in Cilka Vasle s Polzele.

Cerkve sv. Miklavža je v kronikah prvič omenjena 1436. leta in je že stoletja priljubljena romarska pot okoličanov. V neposredni bližini je prijetna planinska koča, ki sta jo pričela pred 20 leti graditi zakonca Vasle. Odprta je ob sobotah, nedeljah in praznikih, za zaključene družbe pa tudi druge dni. S Polzele je slabe pol ure hoda in je dostopna z večih strani. Do koče pa se lahko pripeljemo tudi z avtomobilom.

T. TAVČAR

Krvavica — narodni park?

Med naravne spomenike Slovenije v naši občini spada tudi Krvavica, 906 m visok hrib pri Taboru. Pogled v turistično-planinsko karto Zalec nam pove, da je področje Krvavice zelo pestro in razgibano. Na to področje se vežejo legende, pravljice, polno je zgodovinskih dogodkov. Šolo so zgradili že l. 1913. Tu se stekata potoka Konjšica in Ojstrica. Na obeh potokih so do nedavnega veselo peli mlinski kamni, prva dva milna sta znana iz obdobja med leti 1457 in 1461. Ob potoku Konjšica proti vrhu vodi pot, po kateri so nekoč hodile branjevke, ki so nosile kmetijske pridelke iz Savinjske doline v Zasavje.

Če gremo ob potoku Ojstrica proti Presedljem, gremo po trasi stare rimske ceste Emona-Celeia. Na Presedlah in pri Taboru so odkrili sledove rimske ceste. Prof. Janko Orožen uporablja v Zgodovini Celja rimske zemljevide »Fablia Pentigeriana« in ugotavlja, da je bila trasa ceste: Trojana—Zaplanina—Presedlje—Loka—Ločica pri Polzeli. Anton Linhart v »Poizkusu zgodovine Krajnske . . .« (Slovenska matica 1981) piše, da je cesta, ki jo omenja dokument, Fablia Pentigeriana za 11.000 korakov daljša kot cesta, ki jo omenja »hierosolimanski itinerarij«. Linhart omenja, da je daljša cesta nekje pri Trojanah skrenila stran. Tako se lahko vprašamo: ali so bile v tretjem stoletju po n. št., to dobo opisujejo navedeni dokumenti, dve cesti iz Emona v Celeio?

Nas pa pot vodi na Krvavico, skozi vas Ojstrica in mimo planinske koče »Zajčeva koča«. Zahvala taborskim planincem, ki so ohranili propadlo kmečko hišo in zapustili njeno arhitekturo zanamcem. Krvavica je 906 m visoka geomorfološka, površinska naravna dediščina.

Strokovne službe predlagajo, da se to področje proglasi za narodni park.

Krvavica je značilen in slikovit 1 km dolg ter 0,5 km širok čok trše kamenine triasnega apnenca, ki je obdan z erozijsko manj odpornimi triasnimi dolinami in tufnimi skrilavci na jugu ter krednimi glinastimi skrilavci in oligocenskimi kamninami na severu. Na zahodnu in severu se z vrha spuščajo od 50 do 150 visoke navpične stene, najlažji dostop je z juga, kjer je na višini 790 m sedlo proti grebenu Velike planine. Ime je dobila zaradi rdeče prsti pod skalnim vrhom, kar je povezano z različnimi legendami in pripovedkami. Južna stran in vrh grebena sta poraščena s termofilno vegetacijo (mali je-

sen, črni gaber), na severni strani je smrekova monokultura. V vzhodnem grebenu je pod vrhom naravno okno. Leži skoraj vodoravno in je ovalne oblike. Skozenj vodi markirana pot Krvavica—Tabor.

Na zahodnem področju Krvavice uspeva večje število tis (po oceni približno 100 primerkov). Med tisami uspevajo grmiči bodike (Ilex aquifolium).

Krvavica in okno sta dobro ohranjena, čez vrh je speljana Savinjska planinska pot (žig na vrhu običajno odtrgan), zaradi katere je na južni strani večja erozija. Tisin sestoj je zaradi goloseka v okolici močno prosvetljen, veje se sušijo, drevesa cvetijo je še v severnem delu.

Pri ovrednotenju Krvavice lahko rečemo, da na manjšem, prostorsko neobjektivem območju nastopa več med seboj povezanih naravnih pojavov, čok in ogrožene rastlinske vrste, naravno okno itd. Iz ekološkega vidika je tu ekosistem, ki je zaradi redkih rastlin redek v Sloveniji. Ob vsem tem pa moramo poudariti še slikovitost Krvavice in izreden razgled z vrha. Omenimo še, da se po Krvavici in okolici pase družina gamsov.

Na Krvavici najdemo kranjsko lilijo, jeglič, gorski glavinec. Na splošno zelo bogata, predvsem predalpska flora.

Prav tako nam lep razgled nudi Stari grad (636 m), ki leži nasproti Krvavice. Grad ima za sabo bogato zgodovino, obstajal je že pred l. 1288, prvič se v pisnem dokumentu omenja 23. 3. 1288: Ostriwiz costrum. Ko smo pri letnici, omenimo še datum 19. 4. 1417: Pawl der Luegel die ziet purgraff ze Ostrewitz in Sántall, med leti 1460 in 1469 govori o kmetiji, ki je bila last Marije Šuster.

Ojstrica je bila last žovneških gospodov, kasneje celjskih grofov. Prof. Orožen v Zgodovini Celja in okolice omenja, da je bil v gradu zaprt Friderik Celjski, ki je bil osumljen, da je ubil ženo Elizabeto. Kasneje je bila v gradu zaprta njegova druga žena Veronika. Po sodnem procesu zaradi čarovništva v Celju, — oproščena, je bila ponovno prepeljana v Ojstrico, kjer je bila 28. 10. 1428 utopljena, po celjski kroniki v kadi, po drugih pričevanjih v potoku. Pokopana je bila v Braslovčah. Kasneje je Friderik truplo prenesel v Jurkloster. Graščina je bila zvesta Katarini, vdovi zadnjega Celjana Ulriha, Friderik III. si je graščino v imenu Habsburžanov priboril z vojaško silo l. 1457. Grad je postal last Habsburžanov, ki so ga dali v najem.

L. 1620 značjejo Schratenbachi graditi nov grad, zaradi neizmernega izkoriščanja kmetov pride l. 1635 do kmečkega upora — punta, ki zajame bližnjo in daljno okolico, je eden največjih puntov na Slovenskem.

Iz graščine Ojstrica je ohranjen urbar iz l. 1587.

Ojstriska gosposčina je v neposredni zvezi z razcvetom steklarstva, gozdarstva in žagarstva na tem območju.

V začetku 19. stoletja je bila tu postavljena manjša steklarna, v loškem dolinskem kotu, blizu ojstriškega gradu. Postavil jo je ojstriški graščak Ignac Sentshar, nato jo je kupil dr. Maks Andree, celjski odvetnik in še kasneje l. 1839 Janez Fridrich, ustanovitelj steklarne v Luki pri Žusnu. Ta je steklarno opustil in postavil steklaro v Libojah. To je bilo razumljivo, pojavilo se je novo pogonsko gorivo: premog je zamenjal koks. Na področju Ojstrice, Krvavice kljub iskanju niso našli premoga, našli pa so ga v Libojah.

Preskočimo stoletja in omenimo, da je bila poleti l. 1944 na Ramšakovci domačiji fototehnik, pod imenom Tehnika 333. V Publikaciji »Partizanske delavnice na Slovenskem« najdemo podatke, da je poleti l. 1944 delovala na Moravškem popravilnica orožja »Kladivo«. V drugi polovici avgusta 1944 se je delavnica preselila v osvobodeno Zgornjo Savinjsko dolino, v Ljubno. Delovala je do nemške ofenzive, december 1944. Spomladi l. 1945 je v Ojstrici pri Taboru nastala nova orožarska delavnica, ki se je v spomin na delavnico »Kladivo«, imenovala »Kleščec« in je delovala do osvoboditve.

Omenimo še, da še danes kraju, kjer je delovala steklarna, domačini pravijo »Glažuta«.

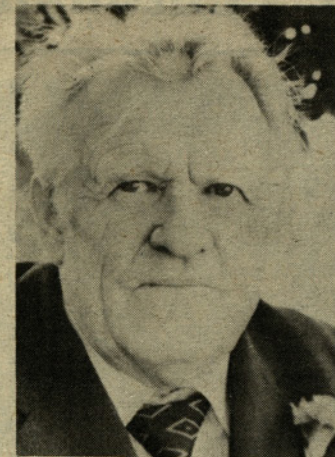
Obiskali smo torej zgodovinsko izredno bogato področje. Njihova zgodovina seže daleč nazaj, kot rečeno, Loke se pojavijo l. 1365, Ojstrica se prvič omenja 23. 3. 1288 in Šentjur, sedaj Tabor l. 1436. L. 1437 je bilo zapisano, da sta tako Ojstrica kot Šentjur spadala v faro Sv. Pavla (sedaj Prebold).

O gradovih, graščinah, ni več sledu. Staremu gradu je l. 1620 sledil malo nižje drugi grad, v njem je bilo do 19. stoletja deželno sodišče. L. 1830 so ta grad podrli in iz njegovega materiala postavili dvonadstropno poslopje. Prišlo se ga je ljudsko ime Graščina, danes pa tudi ta stavba ne stoji več.

Franc Ježovnik

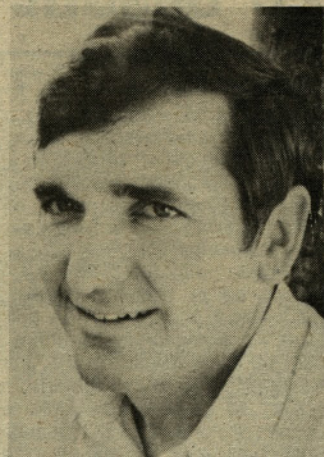
Ponikva

Za krajevni praznik na Ponikvi je bilo letos značilno, da so predali namenu odseka krajevnih cest. Seveda pa je bila pred otvoritvijo slavnostna seja skupščine krajevnih skupnosti in družbeno-političnih organizacij, kjer je o pridobitvah v zadnjem letu govoril predsednik sveta KS Ponikva Franc Volk. Poudaril je, da so v zadnjem letu v krajevni skupnosti zgradili kar tri odseke krajevnih cest. Prvega so predali namenu pred mesecem dni, in sicer gre za asfaltirano cesto Studence—Vrhe v dolžini 1800 m, zadnja dva pa so predali namenu po slavnostni seji. Na seji so podelili tudi več priznanj zaslužnim krajanom in delovnim organizacijam, ki so jim pomagale pri izgradnji ceste. Tako so v tej krajevni skupnosti v letu dni zgradili nekaj manj kot 4 km asfaltiranih cest, kar je dosežek največ v katerikoli krajevni skupnosti v občini. V imenu družbenopolitičnih organizacij občine je na seji spregovoril predsednik OK SZDL Milan Zupanc, ki je krajanom za tako veliko opravljeno delo čestital ter jim zaželel veliko delovnih uspehov pri gradnji mrliške veže in doma krajanov. Po slavnostni seji so se z avtobusom

Ivan Jezernik

družno odpeljali in si ogledali vse tri odseke, zadnja dva pa slovesno izročili namenu. Predsednik režijskega odbora za gradnjo ceste v Spodnjem Podkraju Ivan Jezernik je dejal: »Naša cesta je dolga 611 m. Krajanji smo opravili 1700 prostovoljnih ur, veliko pa so nam pomagale tudi delovne organizacije.« Ta odsek ceste je predala namenu Matilda Pajer.

Branko Verdev

Drugi odsek ceste v Zgornjem Podkraju je dolg 1200 m. Branko Verdev, predsednik režijskega odbora, pravi: »Veseli smo, da nam je uspelo. Tudi pri nas sta bila prostovoljno delo in pomoč delovnih organizacij in skupnosti za komunalo in ceste največji delež pri gradnji in asfaltiranju.«

TONE TAVČAR

Namenu predali odseka cest

Pregled in očala v enem dnevu

Ste že slišali, da lahko opravite pregled pri okulistu in si izberete očala v enem prostoru, brez utrujajočega čakanja v zdravstvenem domu? Optika Irman v Žalcu, tam, kjer je bil včasih Foto Tonica in je odprta vsak dan od 9. do 17. ure, vam vse to ponuja. Lokal je odprt že od marca in imajo, kot je povedala lastnica Branka Irman, kar precej obiskovalcev. Poleg specialističnega pregleda okulista nudijo veliko kvalitetnih stekel in okvirjev za očala, ki jih nabavljajo v tujini. Seveda pa so ti materiali malce dražji, tako da imajo na zalogi tudi okvirje, ki so izdelani pri nas. Stranka dobi očala v enem dnevu, če pa želi kaj posebnega, kot npr. foto steklo, pa mora nekaj dni počakati. Poudariti je treba, da imajo tudi kontaktne leče — domače in tuje izdelave. Če pa prav te dni iščete kvalitetna sončna očala, potem se splošča oglašiti v optiki, saj imajo tudi teh zelo veliko. Optika Irman se zares trudi, da bi ustregla vsem obiskovalcem, tudi tistim najzahtevnejšim, ki želijo imeti ekstravagantna

Za pravšnja očala se ni lahko odločiti

očala, pa jih drugje ne dobijo.

Pa še to: prostor je lepo urejen, k boljšemu vtisu pa veliko prispeva prijaznost vseh zaposlenih. Torej, če slutite, da bolečine v glavi povzroča slab vid — optika Irman je pravi naslov, da rešite

problem. Že naslednji dan boste namreč nosili lepa očala, pa tudi vaše počutje se bo izboljšalo. Pokličete jih lahko tudi po telefonu: 063/712-303.

Petra Dežnikar
Foto: L. Korber

Tabor

Zadnje dni julija in v začetku avgusta so krajanji KS Tabor praznovali krajevni praznik. Prireditve so potekale kar teden dni, praznovanje pa so zaključili s slavnostno sejo skupščine krajevnih skupnosti, ki je bila v obnovljenem domu GD Kapla-Pondor, kjer so obenem praznovali tudi 90 let uspešnega dela GD Kapla-Pondor.

O novih pridobitvah in načrtih je na seji govoril predsednik sveta KS Tabor Jani Drča. Dejal je, da sta odsek nove asfaltirane ceste v dolžini 600 m v Kapli in novo avtobusno postajališče največji pridobitvi za praznik. Seveda pa

90 let GD Kapla-Pondor

tudi med letom niso držali križem rok. Dela so se nadaljevala pri adaptaciji starega doma Partizan, ki je sedaj že pod streho, opravljajo pa še razna instalacijska dela. Veliko dela je bilo tudi z napeljavo 110 telefonskih priključkov. Računajo, da bo do prihodnjega praznika dom Partizana obnovljen ter da bo v 110 gospodinjstvih zazvonil telefon. Tudi člani GD Kapla-Pondor so se ob 90-letnici društva izkazali. Pri obnovi gasilskega doma so opravili kakih tisoč ur prostovoljnega dela ter s pomočjo občinske gasilske zveze Žalec nabavili nekaj nove opreme, ki jim bo služila za

boljše posredovanje pri požarih.

Na seji so podelili tudi več priznanj. Priznanja KS Tabor so prejeli: Boris Jurjevec, Slavko Rotar ml., TKS Žalec, Marjan Leskovšek; bronasta odličja OF: GD Kapla-Pondor, Franc Kovčec, Ivan Pečovnik in Pavla Urankar. Predsednik Občinske gasilske zveze Žalec Rudi Herman pa je GD Kapla-Pondor ob visokem jubileju podelil spominsko plaketo. Poleg tega so podelili še več priznanj zaslužnim članom gasilskega društva. Med tednom so se zvrstile številne prireditve — od kulturnih do športnih.

TONE TAVČAR

S slovesnosti ob odprtju ceste.

Foto: T. T.

Griže

S svečano sejo skupščine krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij so v Grižah zaključili letošnje praznovanje krajevnega praznika, na kateri so zaslužnim podelili priznanja. Prejeli so jih Karel Gričnik ml., Anton Oblak, Anton Pinter, Bojan Križan, Rade Šinik in Komunalna interesna skupnost. Sicer pa so pripravili več športnih tekmovanj,

Pomembne komunalne pridobitve

tradicionalno srečanje starejših krajanov in košnjo žena na Homu, gasilski društvi Griže in Zabukovica pa parado in vajo.

V Grižah so tudi v preteklem letu opravili vrsto pomembnih komunalnih del, med katerimi omenimo dobre tri kilometre posodobljenih cest, prav toliko novega vodovodnega omrežja, izgradnjo kanalizacije in pločnika. Tudi to-

krat so precej sredstev prispevali obrtniki. Komunalna interesna skupnost, krajevna skupnost s sredstvi samopriskpeva, seveda pa vseh teh pridobitev ne bi bilo brez prostovoljnega dela in dodatnih prispevkov zainteresiranih krajanov. Ne kaže pa tudi prezreti prizidka k osnovni šoli, dela pa so bila zaključena že spomladi.

jk

Prebold

Po petih letih bo praznovanje krajevnega praznika ponovno v Marija Reki, najbolj oddaljeni in hriboviti vaški skupnosti v KS Prebold. Zaradi vsesplošne krize bo vse nekoliko skromnejše, a brez pridobitev tudi tokrat ne bodo, tako da bo obležitev praznika, ki ga praznujejo v spomin na veliko tekstilno stavko iz leta 1936, le imela svoj pomen.

S praznovanjem bodo pričeli v soboto, 26. avgusta, ko bodo na sporedu prva športna tekmovanja, ki bodo potekala skozi ves teden in se zaključila 3. septembra z vsesplošnim in tradicionalnim pohodom krajanov v Marija Reko. Osrednja prireditev praznika pa bo že v nedeljo, 27. avgusta, in se bo pričela z odprtjem

Praznik v Marija Reki

brunarice na športnem igrišču — sad prizadevnih mladincev in krajanov Marija Reke — nadaljevala pa s svečano sejo skupščine KS v planinskem domu pod Reško planino in družabnim srečanjem krajanov.

In kaj krajanom prinaša to praznovanje poleg prijetnega in veseličnega vzdušja? V Marija Reki so zgrajeni cestni propusti, mladinci so zadovoljni z brunarico, ki jim je lahko resnično v pomoč, tembolj, ker so jo postavili sami, vaščani v Veliki Reki so dobili novo trafa postajo, za 14 marijareških naročnikov je nabavljena potrebna količina kabla, za rekonstrukcijo regionalne ceste Prebold — Marija Reka pa so pridobljeni projekti za cesto, kanalizacijo, vodovod in nizkonapeto-

stno elektro omrežje. Ni mnogo, nekaj pa je vendarle, in to še posebno po zaslugi krajevnega samopriskpeva. O tem pa govorijo tudi pridobitve v drugih vaseh krajevnih skupnosti. Zlasti velja med temi omeniti vodovodno omrežje v Gornji vasi, dokončanje rekonstrukcije cestnega odseka Latkova — Dolenja vas z izdelanimi cestnimi in hišnimi priključki, prestavitve avtobusnega postajališča na Groblji in posodobitev ter razširitev izvoza na Ljubljansko cesto. V izdelavi je tudi projekt za dozidavo učilnic na osnovni šoli v Preboldu, v izgradnji pa je še III. faza telefonije, in sicer center Prebolda, kjer čaka na telefonske priključke še 50 krajanov.

D. Naraglav

Pestra ponudba v Tanji

Če kupujete v prodajalnah med novimi bloki v Žalcu, potem se lahko ogledate tudi v Tanji, prodajalni, ki jo je pred nekaj tedni odprl Uroš Bostič. Na lično izdelanih policah lahko najdete veliko stvari, ki niti niso tako drage. Izbi-rate lahko med brisačami, kavbojkami, kopalkami, pestra pa je tudi ponudba oblek in otroških oblačil. Če pa kupujete za svojega malčka kakšno igrarčo, potem se ogledate v Tanji, saj imajo na zalogi čedne lutke iz blaga, ki jih bo vesel vsak otrok. Uroš Bostič, ki je zaenkrat s prodajo še kar zadovoljen, si zelo prizadeva, da bi lahko kupci v njegovi trgovini našli tudi usnjeno galanterijo.

P. Dežnikar
Foto: L. Korber

Diskontna prodajalna na Polzeli

V začetku tega meseca je Merx, Savinjski magazin Žalec na Polezli odprl diskontno prodajalno, že tretjo v žalski občini. Poslovodkinja Marija Dolenšek je povedala, da je bila že dalj časa želja Polzelanov in pa drugih, da bi na Polzeli odprli tovrstno prodajalno. Ta želja se jim je sedaj uresničila in v prodajalni so od 5 do 10 odstotkov cenejša razna vina, brezalkoholne pijače, gospodinjinske potrebščine, živila, čistila in drugo. Prodajalna je odprta vsak dan od 8. do 19. ure, ob sobotah pa od 8. do 12. ure. Na sliki: Pogled na del nove diskontne prodajalne na Polzeli.

T. T.

»Matke vas vabijo«

Tako je pisalo na plakatu za prireditev minulo soboto in nedeljo, ki so jo pripravili v idilični vasi-ci Matke. Predsednik pripravljalnega odbora Ivan Lebar nam je o tem povedal: »Mi v Matkah smo se želeli povrniti 100 let nazaj in prikazati, kakšno je bilo tedaj življenje v naši vasi. To se pravi, da so ljudje tu živeli od gozda, zato smo prikazali žganje oglja, kako se teše les, žge apno, žganjekuho, kako se mlati, prede lan itd. V dvorani gasilskega doma pa smo

pripravili tudi lepo razstavo ročnih del in cvetja. V nedeljo popoldne je bilo srečanje krajanov. Na to srečanje smo povabili vse krajanje, tudi tiste, ki živijo že več let drugje, so pa tu rojeni.«

Skratka: ljudem je treba za takšno prireditev le čestitati, prav pa bi bilo, da bi te stare običaje ohranjali in da bi prireditev postala tradicionalna. Na sliki: Kako se oglari.

Tekst in foto: T. TAVČAR

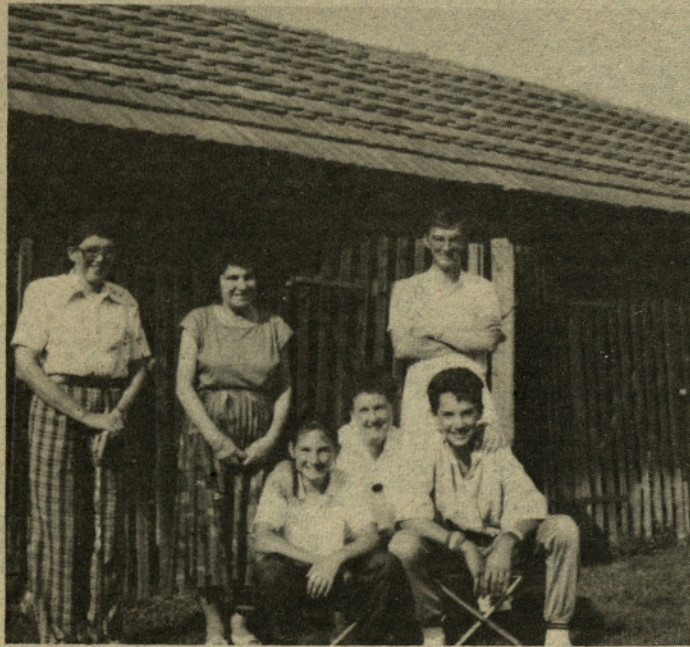
Kemična čistilnica v Šempetru

Od ponedeljka, 21. avgusta, dalje so v Šempetru bogatejši za novo uslužnostno dejavnost. Marija Kos s sinom Matjažem iz Prebolda je namreč v sodobno in lepo urejenih prostorih odprla poslovalnico kemične čistilnice in s tem omogočila krajanom Šempetra in drugim, da se lahko poslužijo tovrstnih uslug v domačem kraju.

Kosovi imajo čistilnico že polnih 13 let. Prej jo je uspešno vodil glava družine Oto Kos, po njegovi prežgodnji smrti pa sta to breme prevzela žena Marija in sin Matjaž, ki nadvse uspešno nadaljujeta njegovo pot. Dokaz za to so kakovostne storitve in ne nazadnje tudi ta nova poslovalnica v Šempetru. Odpiralni čas bo zaenkrat od 12. do 17. ure, kar bo omogočalo koristnikom uslug, da bodo lahko prišli do storitev v časovno ugodnem terminu. Če pa se bo pokazala potreba po celodnevem poslovanju, bodo urnik prilagodili tudi temu.

Pa še to: poslovalnica Kosovih je locirana ob glavni cesti na desni strani proti Žalcu v stavbi nekdanjega župnijskega skednja, kjer je tudi že poslovalnica turistične agencije Dober dan.

D. Naraglav

Pozor, Nizozemci prihajajo!

Ni kaj, obiskala nas je šestčlanska družina iz Heerlena, nekako iz južnega, nekaj rudarskega območja Holandije, zdaj so tam rudniki zaprti, kakor v mavričnem naračju je tamkaj eno samo stanovanjsko naselje.

Pozdravi? Ni kaj, Slovenci! Kakor smo se mi pripravili, da bi kar največ zvedeli o Nizozemski, tako tudi oni o naravnih zakladih Slovenije, Jugoslavije.

— Ah, škoda, da je vaš Tito umrl! Tako fejest možakar in pameten človek! Tudi mi smo bili srečni, ko je obiskal — tudi lepo in zelo bogato Holandijo. Bojda je s princeso celo zaplesal!

Da jih ne bi preveč utrudil, smo za pogovorni jezik uporabljali nemščino, ob veseli družini pa kar po slovensko.

Pradedje do odšli, vnuki, pravniki prihajajo in človek nehote začuti, da v njih žilah še vedno valovi tok slovenske krvi.

Začuda: o politiki, komunistični propagandi pa niti besede!

— Dobro vam gre, lačni, žejni niste, oblečeni po modi. Tako kot pri nas. Lepa je tudi naša dežela Nizozemska, a za nas je Slovenija še zmeraj najlepša dežela na svetu. Tu so doma naši pradedi, prababice, tam čez hribe, v Zasavju ...

Seveda smo jim povedali, kako je trenutno pri nas, misleč, kako bodo namrščili obraze, pa so rekli: »Tako je pač. Pri nas sto let stare načrte vedno dopolnjujemo, vi pa letos en načrt, drugo le-

to spet druge,« je dejal Francé, ki je nizozemsko civilno vojsko odslužil in je bil med vsemi šestimi o vsem na Nizozemskem in v Jugoslaviji najbolj poučen.

Kaj vse smo slišali o Sloveniji, Jugoslaviji, o nizozemskem strankarstvu za oblast oz. kraljico, princeso, ki zanjo tudi navadni delavci plačujejo. Vse nosijo v glavi in srcu, kakor da je to nekaj samoumevnega, no, nekaj podobnega, kakor mi — že v letih o še vedno nepozabnem heroju Titu.

Za konec, članek pač ne sme biti predolg, čeprav jim bomo časopis poslali na dom, ah, kako pri nas za invalide skrbijo, k vsaki upokojenski družini pride komisija sindikata, da poizve, če ji kaj manjka, kakšno pomoč potrebuje, invalidom v solidarnostnih hišah naredijo vse, samo da mu je življenje lepše ... In še kaj in še kaj ...

In kaj je dejal Pihlerjev fant, ki je civilno končal nizozemsko »obuko«: Čuvajte, kar imate in nikar ne verjemite politikom, ki so tako marljiv narod speljali na naporno pot ...

Verjamem, da bodo doma, na Nizozemskem, v Heerlenu, govorili o obisku pri nas, govorili vse najboljše.

Mi pa smo jim ob slovesu mahali z roko: Še in še pridite k nam, da si skupaj ogledamo to našo LEPO DOMOVINO!

Drago Kumer

Pisma bralcev:

Žalostni Peter

Prvi torek v avgustu smo proti večeru zamen čakali koklo z enim samim piščetom. Tisti dan je deževalo, pa smo mislili, da si je poiskala zavetje v kakšnem grmu ali pod košato brajdo. Iskali smo jo, toda našli je nismo. Naslednji dan je soseda povedala, da je slišala, da je nekdo ali več ljudi nekaj lovilo, vmes pa je bilo tudi kurje kokodakanje, ki se je mešalo s človeškimi glasovi. Mislija je, da so se znesli nad njenimi kokošmi, vendar je ugotovila, da ji nobena ne manjka.

V bližini so lepo urejeni vrtnički vrtničkarjevi, ki združujejo svoje interese v okviru Hortikulturnega društva Žalec. Vrtnički so južno od železniške postaje. Lepo je pogledati zagnanost vrtničkarjev, ki skrbje za krpico zemlje, da si s pridelano zelenjavo prihranijo kakšen dinar. Najdejo pa se tudi takšni, ki pridejo z njihovih vrtničkov tudi samo pobirati. Najlaže je pač pobrati zdaj eno, drugič drugo in se tako najenostavneje preživeti. Čas, ko bo vse naše, je za nekatere pač že sedaj. Izrabititi je treba namreč vsako priložnost, ki se ponudi.

Zgodba devetletnega dečka pa je njegova grenka izkušnja za naprej. Tako rad je imel piščančka, ki je rasel in kazal se je v napredujočega petelinčka, ki bo zrasel v petelina, kralja kokošk. V trenutku so se mu sanje razblinile. Zasovražil je vse, ki so imeli kaj zraven pri kraju kokle in njenega piščančka. S svojim pogumnim dejanjem so morda prišli do slastne pečenke ali vsaj močne juhe, skrbi pa ga, kaj so storili s piščančkom, saj v blokhi ne morejo imeti kokoši. Morda pa le? Čez nekaj časa bo tudi sam zrasel v nekaj močnejšega in ga bo doletela enaka usoda kot koklo.

Kako grdi so ljudje. Takšni so lahko le tisti, ki ne znajo ceniti ničesar. Cenijo le na hitro pridobljeno, izsiljeno, lažno bogastvo, ki ga sploh niso vredni. Večina ljudi je dobrih, a kaj, ko je tudi teh vsak dan manj, saj se v okolju takšnih ljudi, ki jim je še »dober dan« odveč, prehitro pokvarijo.

Naj bo žalostna izkušnja devetletnega Petra opozorilo vsem, da varujejo svojo lastnino, saj so tatovi na delu in jih bo tudi čedalje več.

Srečko Meh

Že desetič v Podzemlju

Prejšnji četrtek se je 105 tabornikov iz naše občine vrnilo iz 10-dnevnega taborjenja v Podzemlju v Beli krajini. Taborjenje je bilo po besedah taborovodje Srečka Ambruša zelo pestro in zanimivo. O tem, kako je potekalo, nam je povedal: »Taborjenje je letos trajalo od 8. do 17. avgusta, v taboru pa je bilo 105 čebelic, medvedkov, murnov, tabornikov, tabornic ter klubovcev iz taborniških odredov Žalec, Polzela, Petrovčje, Šempeter in Prebold. Za vse te so skrbeli vodniki Mojca Laznik, Polona Zvonar, Božena Svet, Mitja Ambruš, Ožbolt Podpečan, Damjan Zakošek, Branko Vidmar, Sašo Aškerc; programe pa so pripravljali za medvedke in čebelice Mateja Zvonar, za tabornike in tabornice Otmar Uranjek in za murne iz vrtov Lidija Ušen in Bréda Vizovišek. Meni pa je v veliko pomoč vodja tabora Ivica Čretnik, ki ima iz taborniškega življenja veliko izkušenj. Vreme je bilo lepo, tako da smo se lahko tudi veliko kopali v topli in čisti Kolpi. Delovni dan se je pričel ob osmi uri zjutraj. Po jutranji telovadbi, umivanju in zajtrku smo dvignili zastavo, nato pa so se pričele razne aktivnosti, seveda

Taborovodja Srečko Ambruš

Otmar Uranjek, vodja priprav programov

letom primerne. Tako so se eni vključili v gozdno šolo, šli na orientacijo, bivakirali, se učili plavati, se igrali razne športne igre itd. Po kosilu je bil počitek nato pa kopanje, zvečer pa smo po ustaljeni navadi imeli zbor, pri katerem smo spustili zastavo, potem pa ob tabornem ognju posedali, pripravili krajši kulturni program, za-

peli itd.« Ob zaključku taborjenja so taborniki povabili na skupno srečanje tudi predstavnike družbenopolitičnih organizacij občine Žalec in vaščane, s katerimi so bili ves čas v zelo prijateljskih odnosih.

Tekst in foto: T. TAVČAR

Ob našem obisku so bili medvedki in čebelice na bivakiranju. Na posnetku vidimo, kako si iz raznih zelišč, ki so jih sami nabrali, kuhajo čaj. Tudi mi smo ga pokusili, bil je dober!

Mini camp sredi Žalca

Mladi iz Cankarjeve ulice so se odločili, da bodo taborili kar pred bloki, kjer so s pomočjo staršev postavili šotore. Kot so povedali zgovorni osnovnošolci, so idejo za tovrstno preživljanje počitnic dobili že lani, ko so si naredili tabor kar iz volnenih odej. Letos pa so postavili dva velika, »taprava« šotora, kjer so tako podnevi kot ponoči. Da se ne dolgočasijo in ne prepirajo, poslušajo glasbo, drug drugega spravljajo v smeh z duhovitimi šalami, seveda pa nobeno taborjenje ne mine brez igranja kart. S hrano je zanje poskrbljeno, saj hodijo na zajtrk, kosilo in večerjo vsak k svoji družini. Če je lepo vreme, sedejo na

vlak in se odpeljejo v Šoštanj na kopanje, v nasprotnem primeru pa se znajdejo, kot se znajo. In mladi v Cankarjevi so zelo iznajdljivi. Znajo popestriti poletne dneve, ki so bili do nedavnega namenjeni kopanju v morju, letos pa je iz različnih razlogov vse drugače. V taboru bo živahno vse do konca avgusta, potem pa bodo platnene hiške eno leto shranjene na podstrešju, otroci pa se bodo začeli pripravljati na novo šolsko leto.

In če vas mika — naslednje poletje se lahko iznajdljivim tabornikom pridružite tudi vi.

P. Dežnikar
Foto: L. Korber

Zlata Turnška iz Tabora

Minulo soboto sta Dragobert in Marija Turnšek iz Šmiklavža pri Taboru praznovala 50 let skupnega življenja — zlato poroko.

Dragobert Turnšek se je rodil 7. decembra 1914 v Miklavžu pri Taboru kot sin kmečkih staršev. Osnovno šolo je obiskoval v Taboru in pomagal doma na kmetiji.

Ker so vsi bratje in sestre odšli od doma, je sam ostal na kmetiji in kmetoval, da pa si je zaslužil še kak dinar, je opravljal priložnostno zidarska dela.

Marija Turnšek, rojena Brečko, se je rodila 31. avgusta 1911 v

Slivnici pri Celju kot kmečka hči. Po končani šoli je odšla delat na kmetijo Kolarjevih, nato pa se je zaposlila v Tovarni nogavic Polzela. Tu je spoznala Dragoberta, se z njim poročila ter pustila delo v tovarni in se preselila na njegov dom v Miklavžu pri Taboru.

V zakonu so se jima rodili trije otroci, od katerih živi samo najmlajša hči. V posebno veselje je jubilejantoma pet vnukov in en pravnuk. Obred zlate poroke je v žalski poročni dvorani opravil Edmund Božiček.

T. TAVČAR

dobil tudi kaj za pojed, vse skupaj pa sploh ni bilo drago. Kar se tiče glasbe, se ne bom spuščala v podrobnosti, saj sem na tem področju laik, prevladovalo pa je mnenje, da je bila glasba dobra. Večina je bila navdušena za Šank rock, Avtomobile, Valentino ... Glasba je odmevala do zgodnjih jutranjih ur, potem pa se je nadaljevala zabava ob šankih. Veliko takšnih, ki so pod težo popitega alkohola omagali, pa je zaspało ob robu bazena, pod grmovjem, našli pa so se tudi taki, ki so zadrževali v blatu. Seveda pa so se proti jutru začeli vsi skupaj prebujati, organizatorji in tisti, ki so delali za šanki, so morali namreč vse pospraviti, pograbit plastične lončke od piva ...

V nedeljo pa je marsikoga bolela glava ...

P. DEŽNIKAR

Kako zaslužiti denar za maturantski izlet?

VESNA MAZEJ SE JE ODLOČILA ZA DELO NA BENCINSKI ČRPALKI

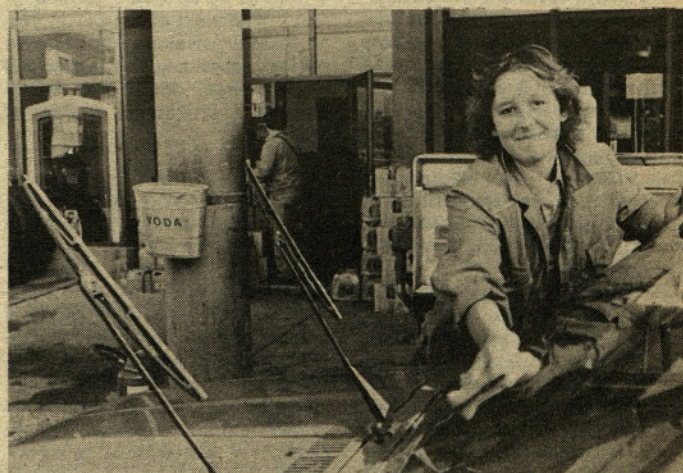
Na šempetrski bencinski črpalki opravlja v avgustu počitniško delo dijakinja Srednje tehniške šole v Celju Vesna Mazej. Denar, ki ga potrebuje za maturantski izlet v Španijo, služi preko študentskega servisa, na uro pa dobi 22 000 din. Velik pa je tudi kupček denarja, ki ji ga stisnejo v žep zadovoljni vozniki, saj je marsikdo zaradi Vesnine dobre volje, ki jo kaže pri delu, naravnost začuden. Kot da ne bi mogli verjeti, da lahko srednješolka s takšnim veseljem opravlja delo, ki ga mnogi pripisujejo moškim. Sprjaznila se je tudi z vonjem bencina, ki je na bencinski črpalki reden gost, v začetku ji je veliko težav povzročal hrup, vendar se je s časom nanj navadila.

Sodelavci so ji zaupali čiščenje avtomobilskih stekel, če pa je gneča, tu in tam nalije kakšnemu

neučakanemu motoristu tudi gorivo. Čeprav ne »tanka« avtomobilov, ima dela več kot dovolj, saj sedaj na višku turistične sezone skoraj ni trenutka, da ne bi bilo na črpalki avtomobila. Vesna dela sedem ur na dan, en teden dopoldne in drug popoldne, seveda pa jo na črpalki najdemo tudi ob sobotah in nedeljah. Ko sem jo vprašala, če bo prišla tudi prihodnje leto, se je le nasmejala in odgovorila, da zelo rada, če jo bodo le sprejeli.

Če velja geslo »Turizem smo ljudje«, potem Vesnina prijaznost, iznajdljivost in delavnost prav gotovo veliko prispevajo k temu, da neučakani in včasih celo nesramni vozniki zadovoljno zapuščajo šempetrsko bencinsko črpalko.

Petra Dežnikar
Foto: L. Korber

In za nameček še prijazen nasmeš

Žur pod Žvajgo

Svojo veliko priložnost so v soboto dočakali vsi, ki so celo leto čakali prav na veliki žur v Preboldu. Prireditve, ki jo je organizirala Vesna Škodnik s pomočjo mladincev in ostalih prizadevnih, se je pričela ob 19. uri. Najprej je nastopilo nekaj manj znanih ansamblov, tisti »pravi« žur pa se je začel, ko so prišli na oder Valentino, Šank rock in Avtomobili. Čeprav je bil žur na bazenu in ne v Gaju kot prejšnji leti, lahko trdimo, da je vse skupaj »dobro klapalo«, seveda z manjšimi, skoraj nevidnimi spodrsiljaji. Postavljeni so bili štirje šanki, kjer si lahko poleg pijače

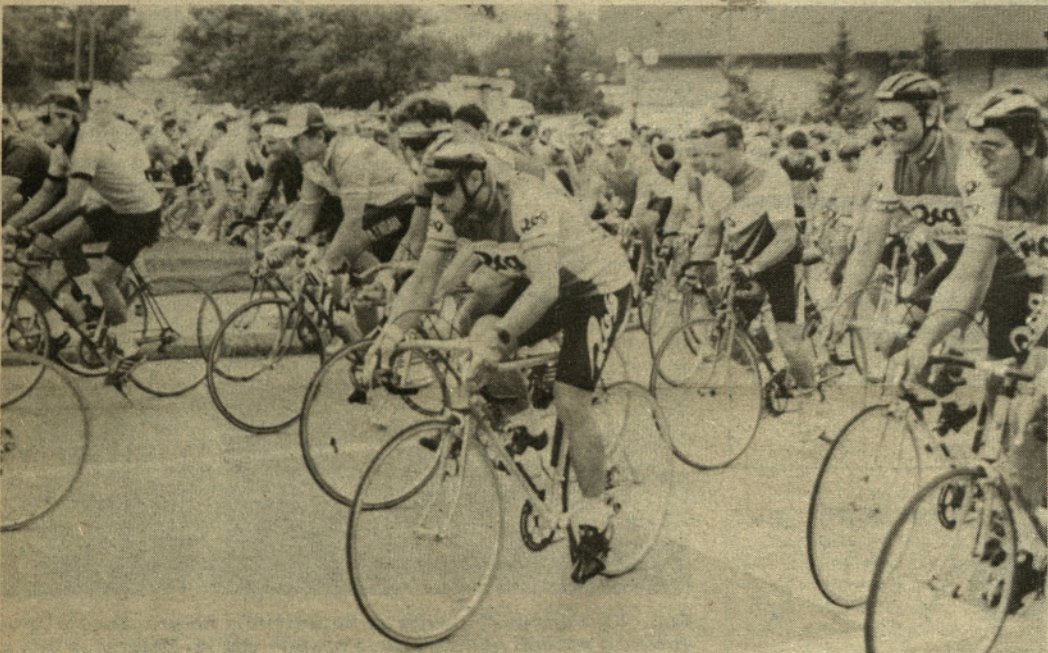
Na triatlonu 143 udeležencev

Triatlet društvo iz Celja je tudi letos pripravilo v Braslovčah in njeni okolici tradicionalni triatlon. Tokrat se je v 1500 m plavanja, 41 km kolesarjenja in 10 km teka pomerilo 143 tekmovalcev in tekmovalk v štirih moških kategorijah in dveh ženskih. Vreme je bilo tekmovalcem in organizatorjem res naklonjeno.

Naslov republiškega prvaka v ženskah je osvojila Nataša Nakrst iz Nove Gorice, ki je v vseh treh disciplinah dosegla čas 2:16,40; pri članih pa je bil najboljši Janez Tomšič iz Ljubljane s časom 1:55,03, lanski zmagovalec dr. Brane Breznikar iz Ravn pa je bil tretji. Na letošnjem triatlonu je nasto-

pilo tudi nekaj tekmovalcev iz naše občine. Ivan Cerjak s Polzele je bil s časom 2:32,10 enainpetdeseti, Stanko Dobrič iz Žalca s časom 2:38,17 šestinsedemdeseti, Robert Oblak stoosemindvajseti, Dušan Žnidar petinštirideseti itd. (oba Braslovče). Na sliki: Na startu prve discipline — plavanje T. TAVČAR

Na maratonu 450 udeležencev

Kolesarska sekcija pri TVD Partizanu v Žalcu je tudi letos uspešno izpeljala Savinjski kolesarski maraton, že 5. po vrsti. Progo, dolgo 70 km, je skozi tri doline prevozilo 450 kolesarjev. Najstarejši udeleženec maratona

je bil Miroslav Migec iz Maribora, star 64 let, najmlajši, 8 let star, je bil Ivan Vrbnjak iz T. Velenja in najstarejša udeleženka je bila 58 let stara Stanka Zabavnik iz Prebolca. Prvi je progo prevozil član ko-

lesarske sekcije Partizana Žalec Jure Krašovic, ki je za progo potreboval uro in 47 minut. Povejmo še to, da so bili udeleženci kolesarskega maratona v Žalcu z organizacijo zadovoljni. T. TAVČAR

Šempeter prvi

V okviru hmeljarskega praznika je bil v Braslovčah tradicionalni odbojarski turnir za prehodni pokal dneva hmeljarjev. Rezultati srečanj: Stavbar II—Braslovče 1:2, Celje—Šempeter 0:2; Stavbar II—Šempeter 1:2; Stavbar II—Celje 2:1; in Braslovče—Šempeter 0:2. Vrstni red: 1. Šempeter, 6. točk, 2. Braslovče, 4. 3. Stavbar II, 2 točki itd. T. T.

Člani KD Žalec Ivan Polesnik, Silvo Antloga in Bojan Štrlekar bodo v mesecu septembru odšli s svojimi nemškimi ovčarji na več tekmovalj. Ivan Polesnik bo s psom Fexa, graškogorskim nemškim ovčarjem, odšel 6. septembra na evropsko prvenstvo v Švico in 22. septembra na svetovno, ki bo letos v Mariboru. Silvo Antloga in Bojan Štrlekar pa bosta odšla 2. in 3. septembra v Avstrijo na vzrejni pregled in 15. in 17. septembra na svetovno tekmovalje psov nemških ovčarjev — lepotev v ZRN. Lastnik obeh lepotev je Bojan Štrlekar, v teh dneh pa trenirajo skoraj vsak dan. TONE TAVČAR

Šah ● Šah ● Šah

● Zgornjesavinjski šahovski klub REČICA je za praznik flosarski bal pripravil nagradni posamezni hitropotezni šahovski turnir, na katerem je nastopilo 30 šahistov, med njimi tudi iz naše občine. Zmagal je Kristan iz T. Velenja pred Zorkom in Brinovcem iz Žalca. Praktične nagrade so prispevale delovne organizacije iz Mozirja in Ljubnega.

● Šahovska sekcija Društva upokojencev Žalec je gostovala v Hočah pri Mariboru, kjer se je udeležila ekipnega in posameznega šahovskega turnirja, na katerem je sodelovalo 40 šahistov. DU Žalec je doseglo odlično tretje mesto. Pri posameznikih je bil najboljši Stane Skok, prav tako s tretjim mestom, Jože Grobelnik pa je osvojil 5. mesto.

● Prvo nedeljo v septembru pa se bodo šahisti DU Žalec udeležili mednarodnega šahovskega turnirja v Bistrici ob Dravi v Avstriji, na katerem bodo sodelovali tudi zamejski Slovenci. J. G.

Rokometašice že trenirajo

Rokometašice TVD Partizan Žalec so že pričele s pripravami na novo tekmovalno sezono kot edine v II. slovenski članski ligi iz območja žalske občine. Trenirajo pod vodstvom Adija Hudarina, nekdanjega igralca Šoštanja, in ob pomoči Borisa Viranta in Zorana Gajška. Ekipo igralk sestavljajo: Brglez, Dolar, Fale, Golob, Hleb, Hudarina, Jelen, Klinc, Kučer, Kuder, Čmak, Mohorko, Selič, Piliš, Praprotnik, Petek, Šimek in Žagar.

Vse so mlade in obetajoče igralk, saj so v pretekli sezoni pokazale solidno formo in so na republiškem prvenstvu mlajših pionirk osvojile odlično tretje mesto. Na testiranju v Piranu je pretekli mesec strokovno vodstvo izbralo v pionirsko reprezentanco Slovenije Golobovo, Dolarjevo, Jelenovo in Klinčovo. Po pripravah doma se bodo odpravili na petdnevne priprave na Kope, nakar bodo odigrale nekaj tekem doma in v gosteh.

Velik problem za delovanje jim povzročajo finance, ki jih nikoli ni dovolj, saj so dotacije ZTKO precej skromne in jim v veliki meri pomagajo tudi starši sami — tako pri pripravah kot na tekmovaljih. Do starta tekmovalj 4. septembra računajo, da bodo uspeli rešiti finančne težave in da bodo tako lahko še bolje startali. J. Grobelnik

Splavalo okrog sto otrok

Tudi letos je TVD Partizan v Preboldu pripravil dva tečaja za najmlajše. Vodja tečaja Brane Strozar nam je o tem takole povedal: »Tečaji so bili petdnevni, malo pa nam je pri prvem ponagajalo vreme. Poleg mene so mlade učili plavati še naslednji vaditelji plavanja Peter Huš, Matjaž Sirše, Goran Črnica in Tadej Senica. Menim, da so se vsi naučili plavati, saj so se naši voditelji potrudili«. Na sliki skupina tečajnikov z vaditelji. T. T.

ZAHVALA
Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

Leopolda Leskoška
iz Migojnica

se zahvaljujem vsem, ki ste mu darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna hvala sosedom Golavškovim, Jaklinovim in Brbonovim iz Založ za izkazano pomoč. Enako hvala duhovniku za opravljeni obred, gasilec, pevec in godbi na pihala iz Zabukovice.

Žalujoči: žena Ani, sin Slavko z družino, hči Majda z Marjanom in Jolando, sestre Fani in Milči ter ostalo sorodstvo

Dežurstvo na vodovodu

Dežurni monter za popravilo na glavnih vodih v občini Žalec:

- od 21. 8. do 28. 8. 1989 — **Vlado ŠUPER**, Vel. Pirešica 5/E
- od 28. 8. do 4. 9. 1989 — **Bogdan PANTNER**, Polzela 209
- od 4. 9. do 11. 9. 1989 — **Jakob OLIP**, Pongrac 21
- od 11. 9. do 18. 9. 1989 — **Tone JAGER**, Prebold 62/a, tel.: 723-097
- od 18. 9. do 25. 9. 1989 — **Marko DOLINAR**, Griže 35

Opomba: Dežurni se nahaja v DO Komunala Žalec od 12. do 12.30 le v času prostih dni (sobota, nedelja, praznik) ob delavnih popoldne pa je doma. Sporočila lahko oddate v nabiralnik pri sedežu DO, Žalec, Nade Cilenšek 5.

ZAHVALA
Ob boleči izgubi dragega očeta, dedka in pradedka

Antona Dobrajca
mizarja z Ložnice pri Žalcu

se iskreno zahvaljujem zdravnikom ZD Žalec, še posebno pa patronažnim sestram za nesebično in humano pomoč v času njegove težke bolezni.

Zahvaljujem se tudi vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in mu darovali vence in cvetje.

Žalujoči: hčerka Marija z družino in ostalo sorodstvo

ZAHVALA
Ob boleči izgubi ljube mame, ome, prababice in tete

Anice Cvenk
iz Šempetra

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in vaščanom za izrečeno sožalje, za številno spremstvo na njeni zadnji poti, za pomoč, darovano cvetje in namensko darovana sredstva.

Prisrčna hvala duhovniku Mirku Škofleku za opravljeni obred, gospodinu Ladu Dolarju, dr. Lamovcu, dr. Lipičnikovi, dr. Cukjati in zdravstvenemu osebju nevrološkega oddelka v Celju, posebno višji medicinski sestri Pavli Breznik, in pevcem.

Hvala vsem, ki z nami delite bolečino izgube, in vsem, ki ste cenili poštenost in iskrenost naše mame.

Vsi njeni

Tam, kjer si ti, ni sonca ne luči,
le tvoj nasmeh nam v srcih še
živi in nihče ne ve,
kako zelo, zelo boli.

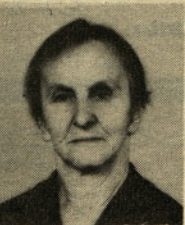
ZAHVALA
Ob boleči izgubi drage mame, stare mame in prababice

Antonije Grum
iz Arje vasi

se iskreno zahvaljujem vsem sosedom, znancem in prijateljem, ki ste nam v težkih trenutkih izrazili sožalje in sočustvovali z nami. Posebna hvala gospodinu Mirku Škofleku za opravljeni obred, gospodinu Ladu Dolarju, dr. Lamovcu, dr. Lipičnikovi, dr. Cukjati in zdravstvenemu osebju nevrološkega oddelka v Celju, posebno višji medicinski sestri Pavli Breznik, in pevcem.

Hvala za podarjeno cvetje in mnogoštevilno udeležbo na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

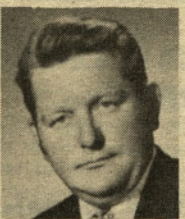
ZAHVALA
Ob izgubi mame, stare mame in babice

Marije Prislan
iz Pongraca

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in ji darovali cvetje.

Posebna hvala dr. Kobalu, Malčki Rojnik in Jelki Šalej za njihov trud. Hvala tudi tov. Grobelniku za poslovinne besede, godbi na pihala iz Zabukovice ter duhovniku za opravljeni obred.

Žalujoči: vsi njeni

Utihi je tvoj glas,
obstalo tvoje srce,
ostali so sledovi tvojih
pridnih rok in kruto
spoznanje, da se ne
vrneš več.

V SPOMIN

Ivanu Mohorku

Dne 30. avgusta mineva leto žalosti, odkar nas je zapustil ljubi mož, oči in dedi.

Hvala vsem, ki vam korak zastane ob njegovem grobu in se ga spominjate.

Vsi njegovi

Iz miličnikove beležnice

Prometne nezgode

Dne 14. julija ob 17.15 je na magistralni cesti št. 10 v Šempetru na zavarovanem prehodu za pešce trčil v peško voznik osebnega vozila CE 198-306, ki je vozil z neprimerno hitrostjo. Pri tem je bila 81-letna Nežika POTOČNIK hudo telesno poškodovana.

Dne 15. julija se je ob 6.30 na magistralni cesti št. 10—8, izven naselja Črnova, pripetila še ena prometna nezgoda. Z neprimerno hitrostjo je z vozišča zapeljal voznik osebnega vozila CE 256-477 Borut ČREŠNIK in trčil v bližnje drevo ob vozišču. V nezgodi je bila hudo poškodovana 17-letna sopotnica Jasmina ROŽIČ. Na vozilu je nastala materialna škoda, ki znaša 1.500.000 din.

Dne 15. julija ob 20. uri je na magistralni cesti št. 10 v Drešnji vasi voznik osebnega avtomobila CE 204-272 Roman POTEKO trčil v pešca Mija KUZMINSKEGA, ki je hodil po desnem voznem pasu, gledano v smeri hoje in ni uporabljal odsevnega telesa.

V čas nezgode je bilo vozišče mokro. Pešec je bil hudo telesno poškodovan in je umrl na kraju nezgode. Na vozilu je nastala materialna škoda, ki znaša 15.000.000 din.

Dne 26. julija ob 9.30 uri je v Doberteši vasi zaradi nepazljivosti zapeljal na rob vozišča voznik kolesa z motorjem Karel POVŠE in padel po vozišču. Pri tem se je hudo poškodoval.

Dne 1. avgusta ob 11.45 je na magistralni cesti št. 10—8 v Črnovi prišlo do prometne nezgode, v kateri je zaradi nepravilnega prehitavanja voznika osebnega avtomobila CE 264-739 Bogdana STOJMANOVIČA prišlo do oplaženja z voznikom tovornega avtomobila LJ 537-111 Zdravkom GOLUBIČEM. Pri tem je bil voznik STOJMANOVIČ hudo telesno poškodovan, na vozilih pa je nastala materialna škoda, ki znaša 50.000.000 din.

Kazniva dejanja

Dne 13. julija je K. D. iz Žalca iz objestnosti poškodoval osebni avtomobil Bogdana ERŽENA iz Šempetra in ga s tem oškodoval za okoli 1.500.000 din.

Neznani storilec je 13. julija ukradel kolo z motorjem izpred gostilne »Pri Ančki« na Polzeli in pri tem oškodoval Miroslava KOPREKA za okoli 3.000.000 din.

A. S. iz Žalca je 15. julija v stanovanju Radoslava PEŠIČA iz Žalca ukradel iz kuhinjskega elementa 4.000.000 din.

Mladoletna H. M. in V. J. sta dne 24. julija v Gotovljah iz vozila Iva-na HROPOTA iz Gotovelj ukradla spalno vrečo in ga s tem oškodovala za okoli 400.000 din.

K. F. iz Žalca je 25. julija med pretepom hudo telesno poškodoval K. T. iz Žalca.

Mladoletni V. J. je 28. julija v DO MERX-Savinjski magazin ukradel pivo in MERX oškodoval za 846.500 din.

Mladoletni O. N. iz Titovega Velenja je 30. julija v Duty free shopu v Žalcu ukradel ročne ure in s tem oškodoval DO PRIMEX GOLDING PRIMORJE EXPORT za 5.000.000 din.

Mladoletna D. J. in K. B. sta 1. avgusta vlomila v stanovanje Cirila BLAGOTINŠKA iz Žalca in mu iz stanovanja odnesla razne predmete in ga s tem oškodovala za okoli 1.000.000 din.

Mladoletni U. J. je 2. avgusta vlomil v skladišče v Šempetru in ukradel alkoholne pijače. S tem je oškodoval Turistično društvo Šempeter za 250.000 din.

nama

V DISKONTU LEVEC

Hmezad — DO Celeia
do 25 % ceneje

pasterizirano mleko, siri, jogurti, skuta, med, preparati iz medu, sadni sokovi.

NOVO:

V ŽALCU DISKONT NAMA

pri Hmeljarju, Šlandrov trg 2, Žalec

MERX

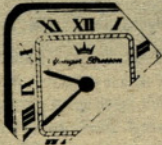
SAVINJSKI MAGAZIN
ŽALEC

Izberite šolske potrebščine, oblačila in drugo za vašega šolarja v prodajalnah Savinjskega magazina.

Možnost nakupa na kredit in popust!

Šolarjem želimo prijetno počutje in kar najboljši uspeh.

na vsakogar nekaj

NOVO!
Ekspres izdelava
vseh vrst ključev

URARSTVO — POLAJŽER

Šlandrov trg 19 Žalec

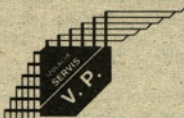
- prodaja ur
- velika izbira pasov za ure
- popravila vseh vrst ur

ZLATARSTVO
KRAGL
ŽALEC

Tradicija treh generacij

- predelava starega zlata
- izdelava po naročilu
- graviranje
- odkup starega zlata

SERVIS
ZA IZOLACIJE
Tel.: (062) 305-150

VIKTOR PAJEK

IZOLACIJE

VAM SKRINJA TOČI, ROSI, LEDENI, SE NE IZKLAPLJA?
Pokličite servis za izolacije!
Tel.: (062) 305-150, 413-606

Generalno popravljamo in obnavljamo ohišja zamrzovalnikov. Tudi če se vašemu aparatu življenjska doba izteka, ga bomo usposobili, da bo deloval kot nov. Prihranite 50 % elektrike! Za opravljeno delo dobite garancijo!

v dolini zelenega zlata
ima zelena trgovina
veliko izbiro blaga

HMEZAD AGRINA

TOZD MALOPRODAJA
ŽALEC
tel.: 063/713-211

BLAGOVNICA AGRINA ŽALEC

VAM NUDI ZA VSE IZDELKE,

razen za izdelke črne in barvne metalurgije, traktorjev TORPEDO, IMT in ZETOR ter izdelke SIP Šempeter, kot tudi za izdelke z že znižanimi cenami

25 % — ni blagovni popust
pri enkratnih zneskih nad 5.000.000 din.

V vrednosti popusta si lahko izberete katerikoli izdelek.

Popust velja tudi za člane stanovanjskih zadrug pri plačilu s predračunom.

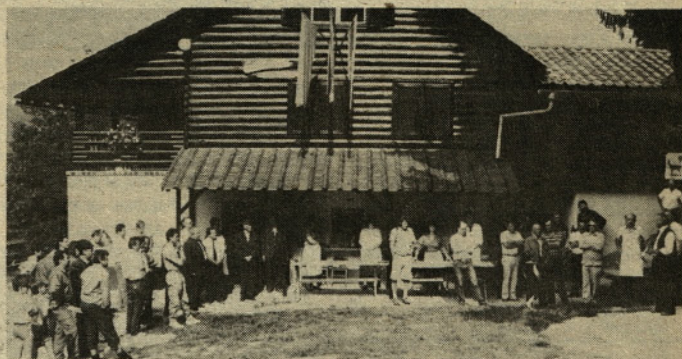
HIŠA
NAMENJENA DOBRIM GOSPODARJEM

FOTOKRONIKA

Kolodvorska restavracija pri železniški postaji v Žalcu je končno dobila novo preobleko. Stanovanjska skupnost in Hmezadova delovna organizacija Golding sta zagotovili sredstva in tako rešili objekt podobe, ki je močno kvaril urejenost tega dela mesta. Morda pa je k temu pripomogla tudi naša pobuda.

jk

Člani lovske družine Gozdnik iz Griž so s priložnostno svečanostjo predali namenu dograjen lovski dom. Priljubljena izletniška točka pa zbiralšče mladih planincev in otrok tamkajšnje šole bo odslej nudila streho in prijetno počutje večjim skupinam. Delo so večji del prostovoljno opravili člani lovske družine, s sredstvi pa so jim pomagale delovne organizacije.

jk

Člani GD Parižlje-Topovlje so konec julija na priložnostni slovesnosti predali namenu novo orodno vozilo. Najprej je bila v dvorani GD Parižlje-Topovlje slavnostna seja društva, na kateri je predsednik Rudi Žohar poudaril pomen novega vozila in povedal, kako so zbirali sredstva. Največ denarja so prispevali samoupravna interesna skupnost požarnega varstva občine Žalec, pokrovitelji prireditve ob prevzemu novega vozila pa so bili Tovarna nogavic Polzela, DO Garant Polzela, SIP Šempeter ter drugi. Pred predajo novega vozila je zbranim spregovoril v imenu pokrovitelja Franc Jelen. Na sliki: S slovesnosti.

T. TAVČAR

Ker je v žalski občini pomanjkanje nekaterih obrtnikov, posebno v tistih obrteh, ki zahtevajo fizično delo, sta se Lado in Drago Orlovič lotila obrti polaganje razne vrste keramike, venecianskih tlakov, teroplastov, teracerstva in drugo. Povedala sta, da je delo steklo in upata, da ga bosta imela dovolj.

T. T.